Sira Consulting

MKB-indicatorbedrijf: de textielrecycler

Deelrapport bij het onderzoek "Financiële doorlichting naar de regeldruk en lasten van drie sectoren in het MKB"

MKB-indicatorbedrijf: de textielrecycler

Deelrapport bij het onderzoek "Financiële doorlichting naar de regeldruk en lasten van drie sectoren in het MKB"

Sira Consulting
16 oktober 2026
V1.0

Auteurs
Patrick van der Poll
Eva de Beet
Sven Schothorst

Inhoud

1. Inleiding 4
2. Methode en uitgangspunten 6
2.1 Regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf 6
2.2 Onderzoeksmethode en verantwoording 8

3. Sector en verplichtingen 10
3.1 De “Circulaire textielverwerkingssector” 10
3.2 Wettelijke verplichtingen 10

4. Het MKB-indicatorbedrijf 13
4.1 Future Up 13
4.2 Het MKB-indicatorbedrijf: de texielrecycler 13

5. Regeldruk van de textielrecycler 16
5.1 De regeldrukkosten 16
5.2 De werkbaarheid 23

6. Overige uitdagingen voor de sector (inclusief duurzaamheid) 26
7. Van knelpunten naar oplossingen 30
7.1 Regeldruk versus werkbaarheid 30
7.2 Beslisboom regeldrukreductie 36

8. Samenvatting regeldruk en andere uitdagingen van de textielrecycler 39
Overzicht wettelijke verplichtingen de textielrecycler 41

1. Inleiding

Aanleiding

Regelgeving heeft een belangrijke maatschappelijke functie. Regels zijn bedoeld om concrete maatschappelijke problemen aan te pakken en publieke belangen te beschermen. Bij het bepalen van de regels staat het maatschappelijke doel voorop en is regeldruk één van de afwegingen om tot die regels te komen. In de praktijk kan de uitvoering van regelgeving anders uitpakken dan vooraf was voorzien. Regels kunnen bijvoorbeeld onnodige administratieve lasten of andere vormen van regeldruk veroorzaken, zonder dat dit bijdraagt aan het oorspronkelijke doel. Het is daarom belangrijk om onnodige regeldruk zoveel mogelijk terug te dringen, zonder dat dit ten koste gaat van de maatschappelijke doelen die met de regelgeving worden nagestreefd.

Het ministerie van Economische Zaken en Klimaat (EZK) zet daarbij in op een merkbare én meetbare aanpak van de regeldruk voor het bedrijfsleven. In de periode 2022-2025 zijn op aandringen van de Tweede Kamer reeds onderzoeken uitgevoerd naar de regeldruk op het niveau van de ondernemer in totaal negen sectoren. In navolging hierop heeft de minister aan de Kamer toegezegd om het onderzoek uit te breiden naar nog drie extra sectoren:

- Groene en circulaire bedrijvigheid;
- Maritiem;
- Schoonmaak.

De uitkomsten van deze onderzoeken worden meegenomen in de aanpak van de regeldruk voor het bedrijfsleven zoals beschreven in de Kamerbrief ‘Aanpak regeldruk en administratieve lasten’[1]. Bij de uitvoering van dit onderzoek is naar aanleiding van de motie-Thijssen[2] ook onderzocht welke regels investeringen in verduurzaming door ondernemers belemmeren.

De MKB-indicatorbedrijvenaanpak

Bij dit onderzoek is de MKB-indicatorbedrijvenaanpak gebruikt. Een MKB-indicatorbedrijf staat model voor een mkb-onderneming uit een specifiek geselecteerde sector. Per wettelijke verplichting is bepaald wat deze jaarlijks kost en in welke mate deze werkbaar is. Dit inzicht is gebruikt om aangrijpingspunten te vinden om de regeldruk te reduceren. Hierbij is het uitgangspunt dat het reduceren van de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf ook zijn weerslag heeft op de regeldruk voor andere bedrijven waarop deze verplichting van toepassing is.

Dit deelrapport vat de regeldruk samen voor het MKB-indicatorbedrijf ‘de textielrecycler’, sector Groen en circulair. Hierbij is aangegeven welke verplichtingen de meeste regeldruk veroorzaken. Het rapport is tot stand gekomen in samenwerking met bedrijven uit de sector en Future Up. In het hoofdrapport “Financiële doorlichting naar de regeldruk en lasten van drie sectoren in het MKB” zijn de resultaten van drie MKB-indicatorbedrijven opgenomen en suggesties gedaan om de regeldruk structureel te verminderen en te monitoren.

Leeswijzer

In hoofdstuk 2 is een samenvatting opgenomen van de uitgangspunten en methodiek die is gebruikt om de regeldruk te bepalen van het MKB-indicatorbedrijf. Hoofdstuk 3 beschrijft de sector textielrecycling en de verplichtingen die binnen deze sector van toepassing zijn. Hoofdstuk 4 geeft een beschrijving van de kenmerkende eigenschappen van het MKB-indicatorbedrijf. Hoofdstuk 5 geeft een samenvatting van de regeldruk van het MKB-indicatorbedrijf in termen

[1] Kamerstuk 29515 Nr. 501 van 29 juni 2026
[2] Kamerstuk 36600L Nr. 11

van regeldrukkosten en werkbaarheid. Hoofdstuk 6 biedt een toelichting van de knelpunten waar de MKB-bedrijven in de sector textielrecycling tegenaanlopen bij de verduurzaming van het bedrijf. In hoofdstuk 7 is de regeldruk geanalyseerd en aangegeven hoe de verschillende verplichtingen de regeldruk beïnvloeden. Met de informatie van de brancheorganisatie en deelnemende bedrijven zijn 10 verplichtingen geselecteerd die volgens de sector met voorrang zouden moeten worden aangepakt. Hoofdstuk 8 bevat een samenvatting van de belangrijkste bevindingen van het onderzoek. Ten slotte is in Bijlage 1 een overzicht geboden van de onderzochte verplichtingen en de regeldruk die per verplichting berekend is voor het indicatorbedrijf.

2. Methode en uitgangspunten

2.1 Regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf

Het MKB-indicatorbedrijf

Het MKB-indicatorbedrijf is een analyse-instrument dat model staat voor bedrijven die binnen een deel van een bepaalde sector werkzaam zijn. Het is een fictief bedrijf, waarvan de bedrijfskenmerken zijn samengesteld. Het MKB-indicatorbedrijf is zodanig gemodelleerd dat het dient te voldoen aan het overgrote deel van de binnen de sector geldende verplichtingen (peildatum 1 januari 2025). De regeldruk is vervolgens bepaald op basis van gesprekken met bedrijven (met personeel en eigenaren) die voor wat betreft hun activiteiten en/of omvang op het MKB-indicatorbedrijf lijken.

Binnen een sector is vaak sprake van bedrijven die in omvang verschillen. Zo bestaat een groot deel van de schoonmaaksector uit kleinere MKB-bedrijven, maar is een aanzienlijk deel van de medewerkers actief bij een handvol grote ondernemingen.[3] Ook kunnen de activiteiten van bedrijven binnen een sector verschillend zijn. Zo bestaat de sector Groene en circulaire bedrijvigheid (o.a.) uit recyclingbedrijven, duurzame landbouw en natuurinclusieve bouwbedrijven. Het principe van het MKB-indicatorbedrijf is erop gericht om inzicht te geven in de regeldruk van zoveel mogelijk wettelijke verplichtingen waarmee de sector te maken heeft. Bij de keuze van het MKB-indicatorbedrijf staat dus het aantal verplichtingen dat van toepassing is centraal.

Hoe groter de verschillen tussen de bedrijven binnen een sector zijn, hoe groter de kans dat het MKB-indicatorbedrijf niet alle verplichtingen van de hele sector afdekt. De berekende regeldruk van het MKB-indicatorbedrijf is dus geen gemiddelde van de sector. Dat zou geen recht doen aan de verschillen binnen een sector en is onderzoekstechnisch niet verantwoord. De berekende regeldruk geeft wel een indicatie van de regeldruk waar een bedrijf binnen de sector tegenaan kan lopen, maar kan tussen bedrijven onderling dus in omvang verschillen.

De regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf is per verplichting beoordeeld aan de hand van (1) de regeldrukkosten en (2) de werkbaarheid. In deze deelrapportage is op hoofdlijnen een toelichting gegeven over de wijze waarop de regeldruk is bepaald. Een uitgebreidere beschrijving van de methodiek en hoe deze is toegepast, is opgenomen in het hoofdrapport.

Ad. 1 De berekening van de regeldrukkosten

De berekening van de regeldrukkosten is gedaan conform de definities en uitgangspunten zoals voorgeschreven in het Handboek Meting Regeldrukkosten[4]. De belangrijkste uitgangspunten zijn hieronder samengevat:

- Het gaat om alle binnen de sector geldende verplichtingen per **1 januari 2025**. In het onderzoek zijn alle geldende wettelijke verplichtingen meegenomen. Dit is inclusief verplichtingen uit Europese regels of vanuit gemeentelijke-, provinciale- of waterschapsverordeningen.
- De **regeldrukkosten** per verplichting worden uitgedrukt in € per jaar. Om de regeldrukkosten te bepalen zijn de kosten per verplichting (P) berekend, door de tijdsbesteding te vermenigvuldigen met het interne tarief, plus eventuele externe kosten (conform de handleiding). Om de regeldruk in € per jaar te bepalen, wordt de P vermenigvuldigd met het aantal keer dat de verplichting per jaar moet worden uitgevoerd. De frequentie kan variëren van 12 (zoals bij de maandelijks verplichte loonaangifte) tot 1/4 wanneer een verplichting één

[3] https://www.schoonmakendnederland.nl/de-sector
[4] https://www.regeldrukmonitor.nl/documenten/2026/07/23/handboek-meting-regeldrukkosten-2026

keer per vier jaar voorkomt (bijvoorbeeld de frequentie van het gemiddeld aantal keer dat een ondernemer te maken krijgt met iemand die langdurig ziek is).

- **Business as Usual** (BaU) is geen regeldruk. Wanneer een ondernemer een verplichting ook zou doen zonder dat dit verplicht is, is sprake van BaU. De regeldruk wordt hiervoor gecorrigeerd. Zo is het uitbetalen van loon een wettelijke verplichting die iedere ondernemer zonder meer zou doen. De BaU is daarmee 100% en dus is de regeldruk nul. Per verplichting is bepaald of sprake is van BaU waarbij is gewerkt met de standaard percentages 100, 75, 50, 25 of 0.
- Er wordt uitgegaan van **100% naleving** (compliance). Voor de berekening van de regeldrukkosten is ervan uitgegaan dat het MKB-indicatorbedrijf alle verplichtingen naleeft. Vanuit het onderzoek weten we dat ondernemers onbewust en soms bewust niet alle verplichtingen volledig naleven. In de berekening is hiermee geen rekening gehouden.
  Dit betekent overigens niet dat de berekening van de regeldrukkosten een structurele overschatting is van de praktijk. In principe zouden de ondernemers immers aan de verplichting moeten voldoen. Indien sprake is van het structureel niet naleven van een verplichting, kan wel de vraag worden gesteld of met de verplichting het beoogde beleidsdoel doelmatig en doeltreffend wordt gerealiseerd. Kortom, het niet naleven van verplichtingen kan aanleiding zijn om de verplichting te optimaliseren. Om deze reden is de naleving kwalitatief meegenomen in het onderzoek.

Ad. 2 De bepaling van de werkbaarheid

Hoe hoger de ervaren regeldruk, hoe minder werkbaar de verplichting is. De werkbaarheid is per verplichting ingedeeld in een van de volgende categorieën:

- **Niet werkbaar**. De verplichting is niet uitvoerbaar op de wijze waarop dat is voorgeschreven. Het gevolg is dat het bedrijf bewust of onbewust in overtreding is.
- **Slecht werkbaar**. Ondernemers ervaren verschillende knelpunten bij de uitvoering van de verplichting. Vaak is de verplichting alleen uitvoerbaar met hulp, inhuur of ondersteuning van derden.
- **Redelijk werkbaar**. De verplichting is uitvoerbaar door de organisatie zelf, maar het kost wel de nodige moeite of ergernis. Vanwege efficiencyvoordelen kunnen ondernemers ervoor kiezen deze verplichting uit te besteden aan een derde.
- **Goed werkbaar**. De verplichting is uitvoerbaar door de organisatie zelf. Dit hoeft overigens niet te betekenen dat de verplichting geen tijd of geld kost, maar wel dat de verplichting goed binnen de bedrijfsprocessen past.

Bij de beoordeling van de werkbaarheid is nagegaan welke knelpunten (zie figuur 1) een rol spelen. De rubricering van de knelpunten is zodanig gekozen dat deze inzicht geeft in de mogelijkheden om de ervaren regeldruk te verminderen.

Figuur 1. Knelpunten die van invloed zijn op de werkbaarheid

	Tijdsbesteding. Voldoen aan verplichtingen uit wet- en regelgeving kost tijd en tijd is geld. Bedrijven moeten nagaan aan welke verplichtingen ze moeten voldoen, ze moeten bijvoorbeeld gegevens verzamelen, opslaan en aanleveren. Hoe meer tijd bedrijven daaraan besteden, hoe hoger de regeldrukkosten. Hierbij speelt voor de ondernemer ook het ervaren nut, de proportionaliteit en de effectiviteit een rol.
	Kosten. Een verplichting kan ertoe leiden dat een ondernemer zijn administratie of bedrijfsprocessen moet aanpassen of een externe deskundige moet inhuren om aan de regelgeving te kunnen voldoen, zoals de inzet van een notaris of administratiekantoor. Dit zijn regeldrukkosten. Hierbij speelt voor de ondernemer ook het ervaren nut, proportionaliteit en effectiviteit een rol.

	Complexiteit. Bij complexiteit gaat het om de vraag of voldoende duidelijk is voor een ondernemer hoe aan de verplichting is te voldoen en of de verplichting niet onnodig complex is. Als niet duidelijk is hoe aan de verplichting is te voldoen trekken ondernemers nut- en nood van een verplichting vaak in twijfel.
	Doorlooptijd. In sommige gevallen vraagt een verplichting om contact met een overheidsinstelling. Daar zit dan een bepaalde afhandelingstermijn aan vast. Als de afhandelingstermijn waarbinnen de verplichting wordt uitgevoerd lang is, bijvoorbeeld omdat de uitvoeringsorganisatie beoordelings- of beslissingstijd nodig heeft, leidt dit tot meer ervaren regeldruk.
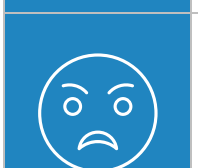	**Dienstverlening.** Ondernemers verwachten van de overheid niet alleen heldere informatie over opgelegde verplichtingen, maar in sommige gevallen ook meer uitleg of ondersteuning bij vragen hoe de ondernemer aan die verplichtingen kan voldoen. Als de uitvoeringsorganisatie van de overheid zich daarbij niet constructief opstelt en de ondernemer niet voldoende informeert, kan dit leiden tot onvrede en meer ervaren regeldruk.

De berekeningen van de regeldruk en beoordeling van de werkbaarheid zijn per MKB-indicatorbedrijf vastgelegd en geanalyseerd in een standaardkostenmodel per MKB-indicatorbedrijf (iSKM). Hierin is per verplichting een toelichting opgenomen waarin is aangegeven welke brongegevens zijn gebruikt.

2.2 Onderzoeksmethode en verantwoording

In **Figuur 2** is de onderzoeksmethode samengevat. Onder de figuur wordt hierop een nadere toelichting gegeven.

Figuur 2. Onderzoeksmethode MKB-indicatorbedrijf

Procedurestappen	Werkzaamheden	Onderzoeksmethode	Resultaat
1) Bepalen MKB-indicatorbedrijf en referentiebedrijven	▪ Analyse sector op basis van beschikbare kengetallen Bepalen MKB-indicatorbedrijf met brancheorganisatie ▪ Inventariseren wettelijke verplichtingen	 Meta-analyse	Sectoranalyse en beschrijving MKB-indicatorbedrijf
2) Voorbereiden praktijkonderzoek	▪ Verwerken verplichtingen in iSKM ▪ Werven 5 referentiebedrijven ▪ Voorbereiden op basis van bedrijfsgegevens	 Desk-studie	iSKM database met wettelijke verplichtingen
3) Onderzoek regeldruk referentiebedrijven	▪ Diepte-interviews bij 5 referentiebedrijven ▪ Analyseren resultaten per referentiebedrijf ▪ Bepalen branchekerncijfers voor berekening MKB-indicatorbedrijf	 Diepte-interviews	Regeldruk per referentiebedrijf per verplichting
4) Analyseren en vaststellen regeldruk	▪ Analyseren referentiebedrijven en bepalen regeldruk MKB-indicatorbedrijf ▪ Afstemmen regeldruk en meest belastende verplichtingen met grotere groep ondernemers	 Interactieve sessie	Deelrapport per MKB-indicatorbedrijf inclusief iSKM

Bepalen MKB-indicatorbedrijf en referentiebedrijven
Op basis van beschikbare gegevens vanuit CBS- en brancheonderzoeken is een analyse gemaakt van de samenstelling van de sector. Hiermee is in overleg met de brancheorganisatie bepaald welke groep bedrijven binnen de sector te maken heeft met de meeste wettelijke verplichtingen. Vervolgens is het MKB-indicatorbedrijf voor de sector vastgesteld en beschreven aan de hand van de meest voorkomende kenmerken. Met een meta-analyse van diverse bronnen (zoals wetten.nl, ondernemersplein.nl en diverse regeldrukonderzoeken) is bepaald welke wettelijke verplichtingen op het MKB-indicatorbedrijf van toepassing zijn. Ook dit overzicht is getoetst met juristen van onder meer de brancheorganisaties en MKB-Nederland.

Voorbereiden praktijkonderzoek
De wettelijke verplichtingen zijn gerubriceerd en verwerkt in het iSKM. In samenwerking met de brancheorganisaties zijn vijf referentiebedrijven geworven om deel te nemen aan het onderzoek.

Onderzoek regeldruk referentiebedrijven
In diepte-interviews met 5 referentiebedrijven per sector is de regeldruk (werkbaarheid en regeldrukkosten) bepaald. Per verplichting is inzichtelijk gemaakt of en hoe de ondernemer voldoet aan de verplichting, wie de verplichting uitvoert (ondernemer, werknemer of accountant/salarisadministratiekantoor), hoeveel tijd en out-of-pocketkosten een ondernemer moet investeren om te voldoen aan de wettelijke verplichting, hoe vaak een ondernemer de verplichting uitvoert en of de ondernemer de verplichting ook zou uitvoeren als deze niet door de overheid werd opgelegd. Samen met eventueel aangegeven knelpunten is vervolgens de werkbaarheid bepaald. De interviews zijn uitgevoerd met de directeur-eigenaar van het bedrijf en, zo nodig, met medewerkers die verantwoordelijk waren voor de uitvoering van de verplichtingen.

Vervolgens zijn de referentiebedrijven onderling vergeleken en is nagegaan op welke wijze de resultaten zijn te vertalen naar de situatie voor het MKB-indicatorbedrijf. Wanneer uit het onderzoek bij de referentiebedrijven blijkt dat het in fase 1 gedefinieerde MKB-indicatorbedrijf te veel afwijkt, dan zijn de uitgangspunten van het MKB-indicatorbedrijf zodanig aangepast dat dit zoveel mogelijk aansluit op de referentiebedrijven.

Voor de duidelijkheid: het MKB-indicatorbedrijf staat model voor de sector maar is geen gemiddelde (niet van de sector en niet van de referentiebedrijven) maar een fictief voorbeeldbedrijf dat model staat voor vergelijkbare bedrijven binnen de sector. De regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf is in deze fase (per verplichting) bepaald op basis van de feitelijke kosten en ervaringen van de referentiebedrijven. Wanneer een bepaalde verplichting afhankelijk is van bijvoorbeeld het aantal personeelsleden, dan wordt in de berekening het aantal personeelsleden van het MKB-indicatorbedrijf gebruikt. Wanneer voor bepaalde verplichtingen gemiddelde branchecijfers beschikbaar zijn (zoals het ziekteverzuim) dan worden deze cijfers gebruikt voor het MKB-indicatorbedrijf.

Analyse en vaststellen regeldruk MKB-indicatorbedrijf
In samenwerking met de brancheorganisatie is een werksessie georganiseerd waarin de resultaten van het MKB-indicatorbedrijf besproken zijn en de regeldruk geverifieerd is. Hierbij is nagegaan of de verplichtingen met de hoogste regeldruk (regeldrukkosten en werkbaarheid) overeenkomen met hun eigen ervaring. Ook is nagegaan of bepaalde verplichtingen ontbreken en welke verplichtingen ondernemers juist als goed werkbaar beoordelen. Tenslotte is vanuit de discussie bepaald wat de meest belastende verplichtingen zijn.

Naar aanleiding van de werksessie zijn bepaalde verplichtingen nader onderbouwd (bijvoorbeeld met branchecijfers) en doorgerekend. De resultaten van de werksessie en dit nader onderzoek zijn verwerkt in het rapport. De finale afstemming van het rapport heeft vervolgens plaatsgevonden met de brancheorganisatie.

3. Sector en verplichtingen

3.1 De “Circulaire textielverwerkingssector”

Toelichting sector

De circulaire textielverwerkingssector omvat bedrijven die zich bezighouden met de inzameling, sortering, het hergebruik, de recycling of upcycling van gebruikt en afgedankt textiel voor nieuwe toepassingen en producten.

De circulaire textielverwerkingsketen kent een gestage groei, met een toenemend aantal bedrijven dat de markt binnenstapt en een groeiende vraag naar producten gemaakt van gerecycled materiaal. Ondanks dat de Nederlandse circulaire textielverwerkingssector één van de koplopers vormt in Europa voor wat betreft de gescheiden inzameling, sortering en recycling van textiel, heeft de sector te maken met significante uitdagingen, zoals de concurrentie met fast-fashion, afnemende kwaliteit van textiel en een tekortkomende ondersteuning voor de ontwikkeling van duurzame processen omtrent textiel. Een belangrijke conclusie van De Textieltafel[5] is dat er urgente vraag is vanuit de inzamelings- sorteer- en recyclingsector naar financiële steun. Op dit moment zijn de kosten voor deze activiteiten hoger dan de opbrengsten, is er te weinig capaciteit om te investeren in innovatie en automatisering om op te kunnen schalen, en zijn de vergoedingen die partijen voor de uitvoering van de UPV vanuit producenten(organisaties) ontvangen te laag om de kosten te kunnen dekken.

3.2 Wettelijke verplichtingen

In samenwerking met Future Up is een overzicht van alle wettelijke verplichtingen opgesteld voor het MKB-indicatorbedrijf de textielrecycler. Dit overzicht is tijdens het onderzoek voortdurend bijgewerkt vanuit de gesprekken met de referentiebedrijven. Het overzicht met wettelijke verplichtingen voor het MKB-indicatorbedrijf de textielrecycler geeft een zo compleet mogelijk beeld van de geldende verplichtingen. Het overzicht met de in totaal **118 wettelijke verplichtingen** is opgenomen in Bijlage I.

Sectorspecifieke en sector-overstijgende verplichtingen

Voor het meten van de regeldruk in termen van kosten en tijd is het van belang dat de wettelijke verplichtingen uniform zijn gerubriceerd. Hierbij is duidelijk gemaakt welke verplichtingen sectorspecifiek en welke sector overstijgend zijn. De wettelijke verplichtingen zijn samengevat in de volgende hoofdcategorieën:

- Werkgeversverplichtingen. De overheid legt werkgevers verschillende wettelijke verplichtingen op, zoals het zorgen voor een gezonde en veilige werkomgeving. Dit zijn verplichtingen waaraan elke werkgever in Nederland moet voldoen. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan het organiseren vaan bedrijfshulpverlening (BHV) en het opstellen van een Risico Evaluatie en Inventarisatie (RI&E).
- Ondernemersverplichtingen. Dit betreft verplichtingen die voor elke onderneming, ongeacht of zij wel of geen medewerkers hebben, in Nederland gelden, zoals het indienen van de aangifte omzetbelasting en het laten keuren van installaties.

[5] Zie bijv. Eindrapport-Textieltafel-17-juni-2026.pdf

- Sectorspecifieke verplichtingen. Dit zijn sectorspecifieke verplichtingen voor de textielrecycler. Hieronder vallen onder andere verplichtingen als het etiketteren van de vezelsamenstelling van textielproducten, eisen die gelden om textielafval grensoverschrijdend te vervoeren en het borgen van keten traceerbaarheid van materialen en producten.

Onderstaande figuur toont de verdeling van de verplichtingen over deze drie hoofdcategorieën.

Figuur 3. Verdeling van de verplichtingen (aantal verplichtingen; aandeel als percentage)

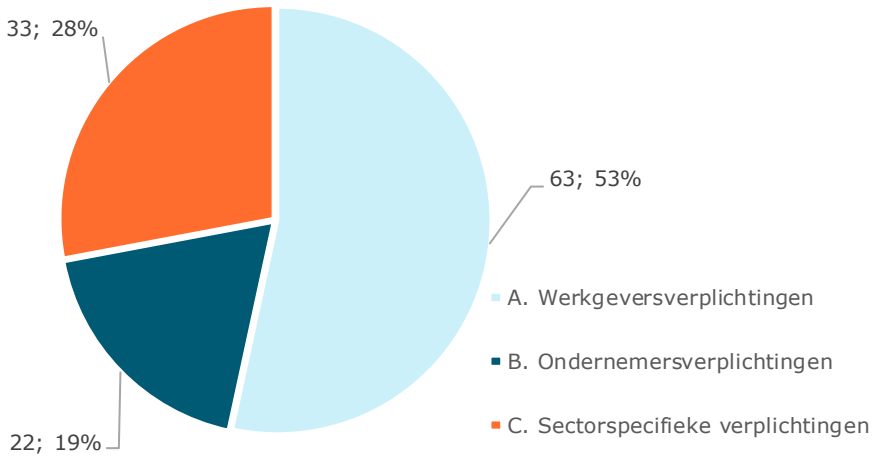

In onderstaande tabel zijn de verplichtingen nader uitgesplitst naar subcategorie binnen de drie hoofdcategorieën.

Tabel 1. Verdeling van de verplichtingen naar subcategorieën

Hoofd- en subcategorieën	Per subcategorie	Per hoofdcategorie
A. Werkgeversverplichtingen		**63**
A-1 Gezondheid en veiligheid op het werk	19	
A-2 Werktijden en sociale zekerheid	8	
A-3 Arbeidsbescherming en gelijke behandeling	15	
A-4 Werkgever overig	21	
B. Ondernemersverplichtingen		**22**
B-1 Belastingen en financiën	5	
B-2 Bedrijfsvoering	11	
B-3 Ondernemer, overig	6	
C. Sectorspecifieke verplichtingen		**33**
C-1 Omgevingsverplichtingen	2	
C-2 Brandveiligheid	3	
C-3 Sectorspecifiek, overig	28	
Totaal		**118**

Frequentie van verplichtingen

Van de 118 wettelijke verplichtingen zijn er 63 verplichtingen die de ondernemer jaarlijks of vaker moet uitvoeren. Deze zogenaamde structurele verplichtingen zijn bijvoorbeeld het jaarlijks opstellen van de jaarrekening of het regelmatig informeren van de medewerkers over het Arbobeleid.

Naast deze structurele verplichtingen heeft de textielrecycler te maken met 48 incidentele verplichtingen. Dit zijn verplichtingen gekoppeld aan incidentele activiteiten binnen de bedrijfsvoering. Het kan gaan om voorziene activiteiten, zoals een verbouwing, of onvoorziene activiteiten,

zoals een medewerker die langdurig ziek wordt. Bij de berekening van de regeldruk is de frequentie per verplichting bepaald (voor een toelichting zie paragraaf 2.1).

Tenslotte zijn er 7 eenmalige verplichtingen. Dit zijn verplichtingen die een bedrijf één keer in het bestaan moet uitvoeren. Het kan gaan om de implementatie van de AVG-wetgeving of het aanvragen van een parkeervergunning. Het kan ook gaan om de vereisten voor het opstarten van een bedrijf, zoals het inschrijven in het Handelsregister. Bij de berekening is de regeldruk van deze verplichtingen gekoppeld aan de afschrijvingstermijn van tien jaar.[6] De regeldruk van deze verplichtingen is hierdoor laag en heeft weinig invloed op de totale regeldruk.

Figuur 4. Verplichtingen naar frequentie

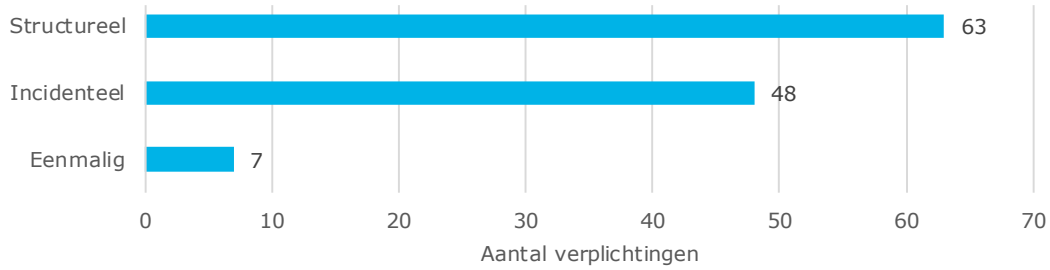

In de berekening is de regeldruk als gevolg van wetgeving alleen meegenomen voor zover de betreffende verplichtingen al in werking zijn. De tijdsbesteding aan kennisname van nieuwe wetgeving (in het algemeen) is wel meegenomen. Regeldruk van verplichtingen die nog niet in werking zijn, is niet in de berekening opgenomen.

[6] In de Handleiding Meting Regeldruk wordt de regeldruk van eenmalige verplichtingen afzonderlijk gerapporteerd. In deze berekening worden deze kosten meegenomen in de jaarlijkse kosten en daarom wel afschreven. Hierbij is, in aansluiting met de door de Belastingdienst gehanteerde termijn voor het afschrijven van goodwill, gekozen voor een termijn van 10 jaar.

4. Het MKB-indicatorbedrijf

4.1 Future Up

Future Up is een platform voor duurzaam ondernemen en vormt een ondernemersnetwerk van bedrijven die zich bezighouden met duurzaam ondernemen en circulariteit. Het platform duurzaam ondernemen vertegenwoordigt met het bedrijvennetwerk ongeveer twintig procent van het bbp. Future Up heeft een belangrijke rol gespeeld bij het opstellen van de te onderzoeken verplichtingen voor de bedrijven in de sector en het vinden van geschikte referentiebedrijven.

4.2 Het MKB-indicatorbedrijf: de texielrecycler

Voor het MKB-indicatorbedrijvenonderzoek is gesproken met vijf referentiebedrijven in de circulaire textielverwerkingssector[7]. De kenmerken van deze bedrijven zijn samengevat in . Vanwege de vertrouwelijkheid van de gegevens is deze informatie geanonimiseerd.

Tabel 2. Kenmerken referentiebedrijven

Tabel 2. Kerncijfers referentiebedrijven (2025)	Referentie 1	Referentie 2	Referentie 3	Referentie 4	Referentie 5
Omzet	Ca. € 3 miljoen	Ca. € 2 miljoen	Ca. € 3 miljoen	Ca. €7 miljoen	Ca. € 25 miljoen
Werknemers (pers.)	14	9	12	47	96
Werknemers (fte)	11	7	10	59	77
Ondernemers (pers.)	3	1	1	N.v.t.	3
Regio	Oost	Oost	Zuid	Midden	Zuid
Leeftijd	<10 jaar	<5 jaar	>20 jaar	<20 jaar	>100 jaar

Op basis van de kerncijfers van de referentiebedrijven zijn de kenmerken van het MKB-indicatorbedrijf vastgesteld. Door de diversiteit van de branche was het niet mogelijk om gebruik te maken van algemene branchegegevens bij het vaststellen van het MKB-indicatorbedrijf. In de onderstaande tabel zijn de belangrijkste kenmerken weergegeven, alsmede een toelichting op de gebruikte onderbouwing. In het iSKM zijn alle gebruikte bronnen en berekeningen nader toegelicht. De berekende regeldrukkosten en de werkbaarheid zijn geverifieerd in een validatiesessie met deskundige vertegenwoordigers van de brancheorganisatie en de branche zelf.

Tabel 3. Kenmerken MKB-indicatorbedrijf

Kenmerk	MKB-indicatorbedrijf	Toelichting
Omzet	€4.000.000	Gemiddelde omzet per fte werknemer * aantal fte's
Werknemers (pers.)	35	Afgeleid van referentiebedrijven
Werknemers (fte)	28	
Ondernemers (pers.)	1	
Leeftijd	5 jaar	

[7] Een van de betrokken organisaties was een stichting met dezelfde verplichtingen als de referentiebedrijven. De keuze om deze organisatie mee te nemen, is gemaakt in overleg met Future Up en de opdrachtgever.

Beschrijving MKB-indicatorbedrijf: HerWeef B.V.

Het hieronder beschreven MKB-indicatorbedrijf is een fictief bedrijf. Het MKB-indicatorbedrijf staat model staat voor de sector en maakt inzichtelijk welke verplichtingen van toepassing zijn, wat de regeldruk is en hoe dit doorwerkt in de bedrijfsvoering. Het is geen gemiddeld bedrijf, maar geeft wel een realistische beschrijving van bedrijven binnen deze sector. In de rest van deze rapportage wordt de regeldruk voor dit bedrijf berekend op basis van ervaringen en inzichten uit de sector.

Merel van Uden is eigenaar van MKB-bedrijf HerWeef B.V., gevestigd in de buurt van Apeldoorn. Het bedrijf is betrekkelijk jong (5 jaar) en houdt zich bezig met het verwerken van oud textiel tot nieuwe garen. Het indicatorbedrijf ontvangt dit oude textiel vanuit de textielcontainers en kringloopwinkels. Vervolgens sorteert het bedrijf deze stromen en hakt het textiel fijn, waarna het materiaal tot garen wordt gesponnen en aan andere organisaties wordt verkocht.[8] De verwerking van oud textiel tot garens gebeurt in een eigen fabriek in Nederland.

Herweef B.V. werkt samen met twee producentenorganisaties (PRO's), die de inzameling, sortering en recycling van afgedankt textiel organiseren en financieren.

Bovenstaande tabel biedt een overzicht van de kenmerken van het indicatorbedrijf. Het bedrijf heeft een jaarlijkse omzet van €4.000.000 en heeft 35 medewerkers in dienst (28 fte). Het neemt zo'n 1 keer per jaar een werknemer aan van buiten de EU/EER. Het ziekteverzuimpercentage ligt zeer gelijk aan het gemiddelde binnen de industrie op 6,2%.[9]

HerWeef B.V. vraagt ten slotte jaarlijks 3 subsidies aan vanuit innovatieve fondsen en regelingen als de Subsidie Circulair implementeren en opschalen (CIO)[10].

Wettelijke verplichtingen

Een belangrijke wettelijke verplichting binnen de textielketen is de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV) voor textiel. De UPV heeft rechtstreeks betrekking op producenten van textiel en regelt dat producenten organisatorisch en financieel verantwoordelijk zijn voor het inzamelingssysteem voor het textiel dat ze op de markt brengen. Producenten kunnen zich aansluiten bij een producentenorganisatie (PRO), die namens hen uitvoering geeft aan de verplichtingen uit de UPV. De UPV bevat wettelijke verplichtingen en doelstellingen voor producenten voor het hergebruiken en recyclen van het textiel. Om daaraan te voldoen maken producenten of producentenorganisaties, namens de bij hun aangesloten producenten, afspraken met andere partijen in de keten, zoals inzamelaars, sorteerders en recyclers. HerWeef B.V. is als sorteerder en recycler geen producent waarop de UPV-verplichtingen rechtstreeks rusten, maar krijgt hier in de praktijk wel mee te maken doordat het bedrijf werkzaamheden uitvoert voor PRO's.

De ondernemer is veel tijd kwijt aan uiteenlopende verantwoordings- en rapportagewerkzaamheden. En deel hiervan vloeit rechtstreeks voort uit wettelijke verplichtingen, bijvoorbeeld rondom verboden stoffen in kleding en textiel. Daarnaast besteedt de ondernemer tijd aan informatie die PRO's opvragen om aan de overheid te kunnen rapporteren over de uitvoering van de UPV en de doelstellingen. Dit betreft informatie over onder meer de hoeveelheden hergebruikt en gerecycled textiel. Ook de verplichtingen en verantwoording na een (vrijwillige) subsidieaanvraag brengt regeldruk met zich mee. Hoewel het aanvragen van een subsidie een keuze is, moet een ondernemer die hiervan gebruik wil maken wel voldoen aan de bijbehorende aanvraag-, verantwoordings- en rapportageverplichtingen. Daarbij ervaart de ondernemer dat verschillende partijen soms andere definities of interpretaties hanteren en vergelijkbare informatie

[8] In de praktijk komt het (ook) vaak voor dat bedrijven gefocust zijn op of 'inzamelen', of 'sorteren' of 'recyclen'.
[9] https://www.cbs.nl/nl-nl/visualisaties/dashboard-arbeidsmarkt/werkenden/ziekteverzuim
[10] Deze subsidieregeling is alleen in 2025 opengesteld geweest.

in verschillende vormen opvragen. Dit is bijvoorbeeld het geval bij informatie-uitvragen en rapportages aan verschillende PRO's en andere betrokken instanties. Hierdoor is het lastig om deze werkzaamheden te standaardiseren en te integreren in de reguliere werkprocessen van medewerkers. Daarnaast ervaart de ondernemer onzekerheid over toekomstige wet- en regelgeving die op het bedrijf van toepassing kan worden.

De ondernemer ervaart dat de impact van deze onzekerheid relatief groot is, doordat de regelgeving voor circulaire textielverwerking sterk in ontwikkeling is en het bedrijf zich nog in de startupfase bevindt. Juist als jong bedrijf staat het voor belangrijke keuzes over investeringen en productieprocessen. Onduidelijkheid over toekomstige eisen maakt het lastiger om dergelijke langetermijnbeslissingen te beoordelen en te plannen. Daarnaast kost het tijd om ontwikkelingen in de regelgeving te volgen en de mogelijke gevolgen voor de bedrijfsvoering in kaart te brengen.

5. Regeldruk van de textielrecycler

5.1 De regeldrukkosten

Op basis van de regeldrukinschattingen bij de interviews met de referentiebedrijven zijn er regeldrukinschattingen opgesteld voor het indicatorbedrijf. Samengenomen zijn de regeldrukkosten van het MKB-bedrijf €10.724, wat 7,8% vormt van de omzet van het bedrijf. Van belang is dat de kosten die door de referentiebedrijven als bedrijfseigen werden beschouwd (i.e. *business as usual)* niet onder deze regeldrukkosten vallen. Dit vormen wel kosten die komen kijken bij het voldoen aan de wettelijke verplichtingen, maar zouden tevens ook zijn uitgegeven als er geen sprake was geweest van een wettelijke verplichting.

Onderstaande figuur toont de verhouding tussen de jaarlijkse lasten en de winst van het indicatorbedrijf. Vanuit dit oogpunt kan een vermindering van de regeldruk een positief effect hebben op de winstgevendheid van een textielrecycler.

Figuur 5. Onderverdeling omzet MKB-indicatorbedrijf

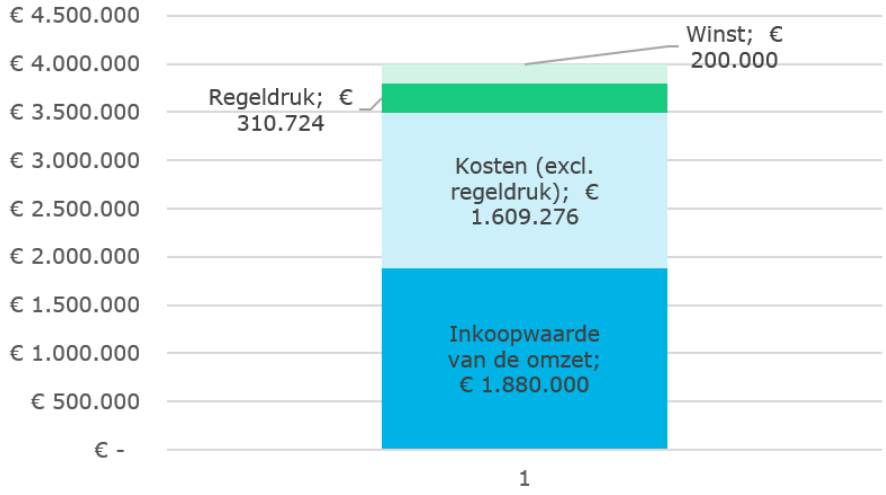

Tabel 5. Financiële gegevens over het indicatorbedrijf

Categorie (percentage van de omzet)	Resultaat
Omzet (100%)	€4.000.000
Winst (EBIT) (5%)	€200.000
Regeldruk (7,8%)	€310.724
Kosten excl. regeldruk (40,2%)	€1.609.276
Inkoopwaarde van de omzet (47%)	€1.880.000

De kwantitatieve top 10

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de verplichtingen die gepaard gaan met de hoogste structurele kosten voor het MKB-indicatorbedrijf. Vijf van deze verplichtingen zijn sectorspecifieke verplichtingen, waarbij de regeldruk voornamelijk voorkomt uit rapporterings- en monitoringplichten.

De hoogste structurele regeldrukkosten betreft de verplichting om textielstromen te controleren op de aanwezigheid van verboden of beperkte stoffen. Het controleren van textiel op de

aanwezigheid van chemische stoffen moet worden uitbesteed aan een laboratorium en brengt hoge kosten met zich mee. Per keer kost dit het indicatorbedrijf ongeveer € 4.000. De totale externe kosten hiervoor op jaarbasis bedragen bijna € 25.000. Hierdoor worden laboratoriumtests in de praktijk alleen uitgevoerd op artikelen waarbij een verhoogd risico op verboden of te hoge concentraties van stoffen wordt vermoed. Het overige textiel wordt doorgaans alleen visueel en daarmee globaal gecontroleerd.

Daarnaast brengt de verplichting om de arbeids- en rusttijden deugdelijk te registreren hoge kosten met zich mee. Voor het indicatorbedrijf geldt dat alle medewerkers hun gewerkte tijden/verlof wekelijks in een softwareadministratiesysteem invoeren en dat dit, inclusief de controle ervan, gemiddeld 10 minuten per persoon kost. Dit leidt voor het indicatorbedrijf tot regeldrukkosten van €15.167 per jaar.

Tabel 6. De 10 meest belastende structurele regeldrukverplichtingen voor de textielrecycler

Rang	Verplichting (structureel)	Kosten
1	Het controleren van textielstromen op de aanwezigheid van verboden of beperkte stoffen.	€19.949
2	Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden.	€15.167
3	Het opstellen van de jaarrekening.	€15.120
4	Het hebben van een ziekteverzuimverzekering.	€10.500
5	Het inrichten van een risico-gebaseerd due diligence-systeem en het nemen van passende maatregelen ter preventie en mitigering.	€7.488
6	Het borgen van volledige keten traceerbaarheid en administratie bij overdracht en transport van bedrijfs-/gevaarlijke afvalstoffen (incl. registreren en 5 jaar bewaren van afgiftegegevens; verstrekken/ontvangen van omschrijving + begeleidingsbrief; vervoerder heeft begeleidingsbrief bij zich en draagt die over; en waar van toepassing een chronologisch (gevaarlijk-afval) register beschikbaar stellen aan bevoegde autoriteiten).	€ 5.200
7	Het naleven van de regels voor grensoverschrijdend vervoer van afgedankt textiel.	€4.800
8	Het opnemen van een duurzaamheidsrapport in het bestuursverslag, inclusief relevante value-chain informatie.	€3.900
9	Het aansluiten bij een arbodienst en/of het inhuren van een bedrijfsarts.	€ 2.959
10	Het indienen van aangifte omzetbelasting, inclusief afdracht.	€ 2.808

Onderstaande tabel toont de incidentele verplichtingen met de hoogste regeldruk per jaar. Opvallend hierbij is dat veel verplichtingen personeel gerelateerd zijn, waaronder het doorlopen van ontslagprocedures[11], het meewerken aan de re-integratie van een werknemer en de administratie omtrent de WKR.

De administratieve werkzaamheden ten behoeve van de UPV-verantwoording van PRO's bestaan onder meer uit het rapporteren over de hoeveelheden textiel die ketenpartijen hebben ingezameld, gesorteerd en verwerkt. PRO's hebben deze gegevens nodig om namens de aangesloten producenten verantwoording af te leggen over het behalen van de doelstellingen uit de UPV. Ketenpartijen, zoals inzamelaars, sorteerders en recyclers, maken met PRO's afspraken over de vergoeding voor hun werkzaamheden. In de praktijk dekt deze vergoeding echter niet

[11] Hiervan zijn verschillende varianten in de verplichtingenlijst opgenomen, waarvan het doorlopen van een ontslagprocedure bij het UWV of een aangewezen commissie (€59.136 aan jaarlijkse regeldrukkosten) en het doorlopen van een ontslagprocedure met wederzijds goedvinden (€493 aan jaarlijkse regeldrukkosten) beide in de top tien vallen van meest belastende, incidentele verplichtingen.

altijd de administratieve lasten die samenhangen met de informatie- en rapportageverplichtingen richting de PRO's.

Respondenten geven aan dat het continu registreren van de gewichten van ingezamelde textielstromen en het vastleggen van de bestemming en verwerking van het materiaal circa 48 uur per week kost.

De op één na hoogste incidentele regeldruk vloeit voort uit verplichtingen die samenhangen met het aanvragen en verantwoorden van subsidies in het kader van duurzaamheid, voor zover ondernemers ervoor kiezen hiervan gebruik te maken. Dit betreft niet alleen landelijke subsidies maar ook regionale subsidies. Respondenten gaven aan dat hiervoor zowel subsidieadviseurs worden ingehuurd (met een vast tarief alsook een variabele beloning als de subsidie wordt uitgereikt), als dat hier door interne medewerkers tijd aan wordt besteed.

Tabel 7. De 10 meest belastende incidentele verplichtingen voor de textielrecycler

Rang	Verplichting (incidenteel)	Kosten
1	Registratie- en rapportageverplichtingen voor dienstverleners ten behoeve van de UPV-verantwoording van PRO's.	€ 99.840
2	Verplichtingen die samenhangen met de aanvraag en verantwoording van subsidies in het kader van duurzaamheid[12].	€ 64.040
3	Het doorlopen van een ontslagprocedure via UWV of aangewezen commissie.	€ 5.616
4	Het aanvragen van een omgevingsvergunning.	€ 4.120
5	Het meewerken aan de re-integratie van een werknemer.	€ 3.744
6	Het uitvoeren van een Risicoinventarisatie en -Evaluatie.	€ 1.133
7	De administratie bijhouden van alles wat onder de werkkostenregeling (WKR) valt.	€ 631
8	Het inschrijven van uiteindelijk belanghebbenden in het UBO-register[13].	€ 624
9	Het doorlopen van een ontslagprocedure bij ontslag met wederzijds goedvinden.	€ 499
10	Het informeren van betrokkenen over het verwerken van hun persoonsgegevens.	€ 468

Verplichtingen die onderdeel zijn van de bedrijfseigen kosten

Een aantal wettelijke verplichtingen wordt door ondernemers in de circulaire textielverwerkingssector niet of slechts gedeeltelijk als een verplichting ervaren. Dit komt doordat zij de verplichting beschouwen als een onderdeel van hun bedrijfsvoering. Aangezien zij deze verplichte kosten niet of slechts gedeeltelijk als regeldruk beschouwen, worden deze kosten binnen het onderzoek beschouwd als bedrijfseigen kosten (BaU).

Bijna alle verplichtingen die als volledig bedrijfseigen worden ervaren, vormen werkgeversverplichtingen. Hierbij gaat het vooral om regelgeving omtrent de gezondheid en veiligheid van het personeel. Zo zouden ondernemers ook een preventiemedewerker hebben aangesteld als dit geen wettelijke verplichting was en zien zij de bijbehorende regeldrukkosten (€ 3.744; doorberekend met interne tijdbesteding) als bedrijfseigen. Ditzelfde geldt voor het zorgen voor Arbovoorzieningen zoals beschermingsmiddelen (€ 7.500 per jaar). Ondernemers zien het keuren van arbeidsmiddelen (€ 160 per jaar) daarnaast als 75% bedrijfseigen: hierbij geven ze aan dat ze deze keuring zelf gedaan zouden hebben (in plaats van dit te laten doen door een externe partij)

[12] Hierbij moet worden opgemerkt dat subsidieregelingen onderling verschillen en dat ook de bijbehorende verplichtingen en ervaren regeldruk per regeling kunnen variëren. In dit onderzoek zijn geen specifieke subsidieregelingen besproken. De opmerkingen van respondenten hebben betrekking op subsidieregelingen in algemene zin.

[13] Dit geldt met name voor het innovatiekrediet, aangezien RVO voor veel andere regelingen de relaties zelf kan controleren.

als dit geen verplichting was. Ook een aantal verplichtingen in het kader van de loonadministratie wordt als bedrijfseigen gezien, waaronder het maken van afspraken en het voeren van een administratie omtrent zwangerschapsverlof (€624 per jaar aan interne tijdbesteding) en het verstrekken van een jaaropgaaf aan een werknemer (hiervoor zijn geen kosten in kaart gebracht).

Op basis van de interviews is vastgesteld dat ondernemers in de circulaire textielverwerkingssector 22 verplichtingen in de lijst als volledig bedrijfseigen ervaren. Deze verplichtingen zijn te vinden in de onderstaande tabel.

Tabel 8. De 22 verplichtingen die volledig als bedrijfseigen worden gezien

Rang	Verplichting
1	Het aanwijzen van een preventiemedewerker
2	Het voorlichten over en toezien op de te verrichten werkzaamheden
3	Het organiseren van bedrijfshulpverlening (BHV)
4	Het opstellen van een ziekteverzuimbeleid
5	Het zorgen voor Arbo-voorzieningen, zoals beschermingsmiddelen
6	Het zorgen voor een ergonomische inrichting van de werkplekken
7	Maatregelen nemen om gehoorschade te voorkomen
8	Het nemen van de juiste beheersmaatregelen voor de arbeidshygiënische strategie
9	Het maken van afspraken rondom zwangerschapsverlof en bijhouden van de administratie
8	Het schriftelijk vastleggen van de arbeidsovereenkomst
9	Het bijhouden van de administratie rondom vakantie
10	Het bijhouden van het ziekteverzuim
11	Het begeleiden van niet-functionerende medewerkers
12	Het zorgen voor plekken voor arbeidsbeperkten
13	Het betalen van loon aan een werknemer
14	Het betalen van vakantiebijslag aan een werknemer
15	Het (digitaal) verstrekken van een loonstrook aan een werknemer
16	Het verstrekken van een loonopgaaf aan een werknemer
17	Het voeren van een loonadministratie
18	Het ter beschikking stellen van trainingen, opleidingen en cursussen
19	Vaststellen identiteit werknemer
20	Het naleven van de algemene eisen aan het gebouw
21	Gebouwde machines moeten voldoen aan veiligheidseisen van Warenwetbesluit Machines
22	Het correct etiketteren en/of aanduiden van de (vezel)samenstelling van textielproducten[14]

Interne en externe kosten

- Uit Het indicatorbedrijf houdt dan nog € 450.000 aan subsidiemiddelen over.
- **De kosten van een ziekteverzuimverzekering:** Jaarlijks betaalt het MKB-Indicatorbedrijf € 21.000 voor een ziekteverzuimverzekering. Hoewel het niet verplicht is om een ziektever-

[14] Deze verplichting is niet gericht op het recyclingproces maar op het op de markt aanbieden van een textielproduct. Veel bedrijven in de circulaire textielverwerking produceren ook gerecyclede textielproducten die ze zelf op de markt aanbieden.

zuimverzekering te hebben, is het voor ondernemers wel een mogelijkheid om te voorkomen dat ze op specifieke momenten te maken krijgen met hoge kosten als er in een periode veel verzuim is.

Figuur 6. Verhouding interne versus externe kosten voor wettelijke verplichtingen. dat de regeldrukkosten voor MKB-bedrijven in de circulaire textielverwerkingssector voor het merendeel interne kosten betreffen (68%) ten opzichte van externe kosten (32%). De interne kosten zijn berekend door de tijd die hieraan wordt besteed te vermenigvuldigen met de gemiddelde loonkosten van de ondernemer of medewerker die dit uitvoert. Externe kosten betreffen kosten die aan derden worden betaald voor zaken als de arbodienst, of het opstellen van de jaarrekening door een accountant. Dit zijn alle kosten die ondernemers aan derden betalen (ook 'out-of-pocketkosten' genoemd). Het gaat dan om specifieke kosten, zoals het of het inhuren van een accountant.

Verplichtingen waar hoge interne kosten bij komen kijken zijn met name:

- **Registratie- en rapportageverplichtingen voor dienstverleners ten behoeve van de UPV-verantwoording van PRO's:** Het indicatorbedrijf is aangesloten bij twee producentenorganisaties die beiden om een andere verslaglegging vragen in verschillende systemen. Bij één van de systemen moet alles handmatig ingevoerd worden, en dat leidt tot menselijke fouten. Het gaat om het gewicht van de ingezamelde stroom en wat er met het ingezamelde materiaal is gedaan. Zes medewerkers zijn dagelijks ongeveer 20% van hun tijdbesteding kwijt aan deze registraties (intern uurtarief € 40) Dit komt neer op jaarlijkse regeldrukkosten van € 99.840.

- **Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden:** Voor het indicatorbedrijf is ervan uitgegaan dat iedere medewerker wekelijks 10 minuten besteedt aan het registreren en controleren van de (niet-)gewerkte uren in een digitaal administratiesysteem. Uitgaande van een intern uurtarief van € 50 bedragen de totale regeldrukkosten € 15.167 per jaar.

Verplichtingen waar hoge externe kosten bij komen kijken zijn daarnaast onder andere:

- **Verplichtingen die samenhangen met de aanvraag en verantwoording van subsidies in het kader van duurzaamheid[15]:** Vastgesteld is dat het indicatorbedrijf ervoor kiest om jaarlijks 3 subsidies aan te vragen, met een totale waarde van €500.000. Deze aanvraag wordt uitbesteed aan een subsidieadviseur, die 10% van de opbrengst ontvangen. Hiermee zijn de externe kosten van het indicatorbedrijf voor deze verplichting (€500.000 x 10%=) €50.000. Het indicatorbedrijf houdt dan nog € 450.000 aan subsidiemiddelen over.
- **De kosten van een ziekteverzuimverzekering:** Jaarlijks betaalt het MKB-Indicatorbedrijf € 21.000 voor een ziekteverzuimverzekering. Hoewel het niet verplicht is om een ziekteverzuimverzekering te hebben, is het voor ondernemers wel een mogelijkheid om te voorkomen dat ze op specifieke momenten te maken krijgen met hoge kosten als er in een periode veel verzuim is.

[15] Hierbij moet worden opgemerkt dat subsidieregelingen onderling verschillen en dat ook de bijbehorende verplichtingen en ervaren regeldruk per regeling kunnen variëren. In dit onderzoek zijn geen specifieke subsidieregelingen besproken. De opmerkingen van respondenten hebben betrekking op subsidieregelingen in algemene zin.

Figuur 6. Verhouding interne versus externe kosten voor wettelijke verplichtingen.

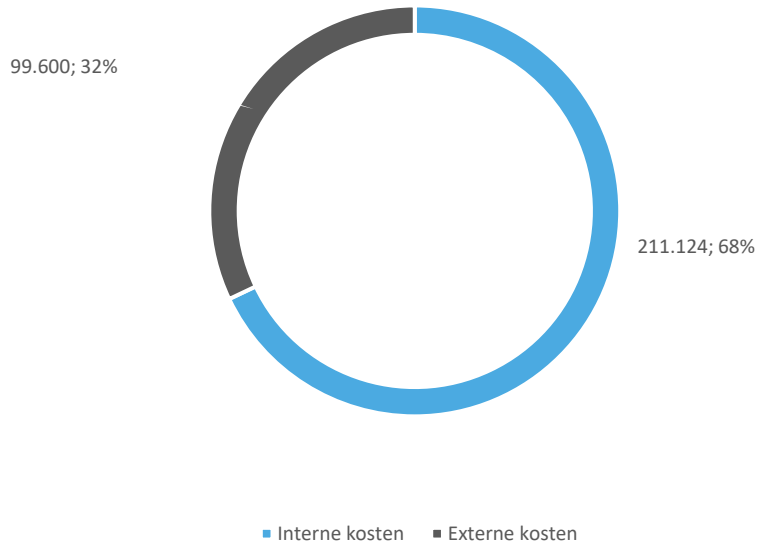

Eenmalige verplichtingen

In het onderzoek zijn de jaarlijkse kosten van de vastgestelde wettelijke verplichtingen besproken en gekwantificeerd in termen van kosten en tijd. Daarnaast is onderzocht welke eenmalige kosten in de afgelopen periode zijn gemaakt. De eenmalige verplichtingen zijn alleen meegenomen wanneer deze in de afgelopen 10 jaar zijn uitgevoerd en berekend als gemiddelde kosten per jaar. De kosten voor de implementatie van nieuwe regelgeving is niet meegenomen in de berekening van het MKB-indicatorbedrijf.

Verplichtingen met under-compliance

Voor een aantal verplichtingen is er bij meerdere van de gesproken bedrijven sprake van under-compliance. Hiermee wordt bedoeld dat deze bedrijven niet of niet volledig voldoen aan de eisen die samenhangen met deze verplichtingen. Hiervan kan sprake zijn als ondernemers het nut van het voldoen aan (aspecten van) een bepaalde verplichting niet inzien, de kosten die gepaard gaan met de verplichting te hoog zijn of niet op de hoogte zijn van (aspecten van) deze verplichting. Ook kan een verplichting te ver afstaan van de bedrijfsvoering van de organisatie. Het rapporteren hiervan kan verdere handvaten bieden voor eventuele aanpassingen en vereenvoudigingen van verplichtingen, zodat de compliance en effectiviteit van de regelgeving kan worden verhoogd. In Tabel 9 zijn de verplichtingen weergegeven waarbij sprake is van under-compliance, en is aangegeven wat de achterliggende reden hiervan is.

Tabel 9. Analyse verplichtingen met under-compliance

Wettelijke verplichting	Reden van under-compliance				
	Niet bewust van (aspecten van) de verplichting	Nut van regelgeving wordt niet ingezien	Te hoge regeldrukkosten	Sluit niet aan bij de bedrijfsvoering	Overige reden/toelichting
Het bieden van de gelegenheid tot medezeggenschap				✓	Bij meerdere bedrijven is geen sprake van formele personeelsvertegenwoordiging, maar wordt medezeggenschap op een andere (soms informele) wijze georganiseerd.

Het meewerken aan aanvragen van het CBS		✓	✓		Het invullen van CBS-uitvragen kost volgens de respondenten te veel tijd en de hoeveelheid aanvragen is te hoog. Daarnaast vinden de respondenten de vragen dikwijls te lastig om goed te kunnen beantwoorden en vullen zij deze uitvragen om deze reden dikwijls niet heel nauwkeurig in.
Het controleren van textielstromen op de aanwezigheid van verboden of beperkte stoffen				✓	Respondenten geven aan dat het in de praktijk niet mogelijk is om volledig adequaat aan deze verplichting invulling te geven, aangezien er altijd wel kleding door het verwerkingsproces heen 'glipt' die nog wel verboden of gevaarlijke stoffen bevatten.
Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden		✓			Respondenten geven aan dat deze verplichting niet altijd na te leven omdat zij het nut er niet van inzien. De werkzaamheden van de textielrecycler geeft weinig risico op het te lang doorwerken en te weinig rust nemen. Ook is het niet nodig voor de eigen bedrijfsvoering.

Verplichtingen waarvoor de regeldruk niet is bepaald

Om uiteenlopende redenen is er bij een aantal verplichtingen geen regeldruk bepaald (zie ook hoofdstuk '*Sector en verplichtingen*'). Ter illustratie kunnen de volgende voorbeelden van verplichtingen waarvoor de regeldruk niet is bepaald, worden beschreven:

- **Het meewerken aan inspecties van de Nederlandse Arbeidsinspectie:** Deze verplichting is bij geen enkel van de referentiebedrijven voorgekomen. Over de regeldruk kan er bij deze verplichting dan ook geen inschattingen worden gemaakt.
- **Het bijhouden van het ziekteverzuim:** Deze verplichting wordt gezien als onderdeel van de verplichting omtrent het voeren van een salaris- en personeelsadministratie. Hetzelfde geldt voor onder andere het betalen van loon aan een werknemer, het verstrekken van een jaaropgaaf aan een werknemer en het indienen van een aangifte voor de loonbelasting.
- **Het naleven van de algemene eisen van het gebouw:** Hierover kon geen inschatting van worden gemaakt door de referentiebedrijven. Dit heeft waarschijnlijk te maken met het feit dat dit een onderdeel vormde van de algemene huur-of koopprijs van het pand waarin de referentiebedrijven gevestigd waren.

De figuur in Bijlage 1 biedt een overzicht van de verplichtingen die zijn onderzocht en de regeldrukinschattingen die voor het indicatorbedrijf zijn vastgesteld. Wanneer bij een verplichting bij de totale regeldrukkosten '€-' staat weergegeven, zijn de regeldrukkosten voor deze verplichting niet bepaald.[16]

[16] N.b: Bij sommige verplichtingen gaven respondenten aan dat deze verplichting geen of verwaarloosbare regeldruk met zich meebrengt, bijvoorbeeld omdat het bedrijf nauwelijks tijd hoeft te besteden hier invulling aan te geven. Op deze verplichtingen wordt in deze sectie echter niet gedoeld, aangezien de regeldrukkosten voor deze verplichtingen wel zijn bepaald, maar op €0 zijn ingeschat. Op deze wijze is de regeldruk voor deze verplichtingen dan ook weergegeven in de figuur in de bijlage.

5.2 De werkbaarheid

Van de 81 verplichtingen waarover de respondenten een inschatting hebben gegeven van de werkbaarheid, is bij ongeveer twee derde (56 verplichtingen, 69%) aangegeven dat deze goed werkbaar zijn. Daarnaast zijn 11 verplichtingen (14%) als redelijk werkbaar en 13 verplichtingen (16%) als slecht werkbaar beoordeeld. Eén verplichting is als niet werkbaar is aangeduid.

Figuur 7. Cirkeldiagram over werkbaarheid verplichtingen

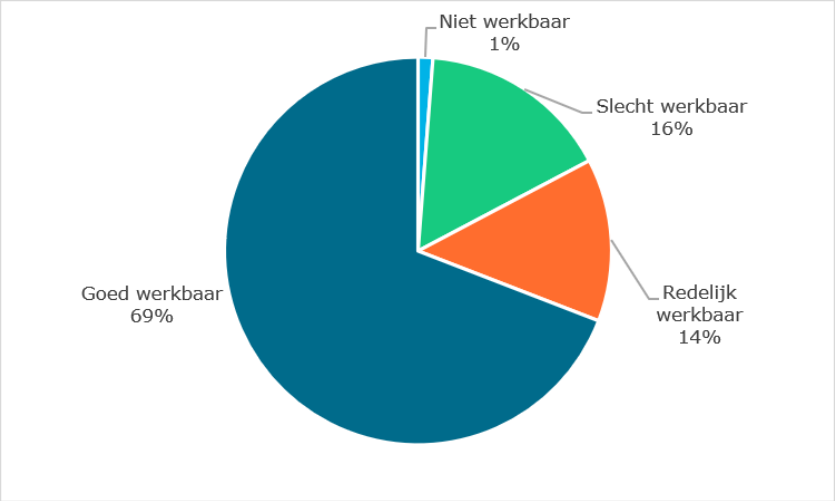

Tabel 10. Classificering van werkbaarheid bij onderzochte verplichtingen

Beoordeling	Aantal	Percentage
Niet werkbaar	1	1%
Slecht werkbaar	13	16%
Redelijk werkbaar	11	14%
Goed werkbaar	56	69%
Totaal	**81**	**100%**

Onderstaande staafdiagram toont de verdeling van de 14 slecht of niet werkbare verplichtingen over de drie hoofdcategorieën van verplichtingen. Zoals te zien is, vormt een absolute meerderheid van deze verplichtingen sectorspecifieke verplichtingen (6 verplichtingen). Daarnaast zijn 5 werkgeversverplichtingen geclassificeerd als slecht werkbaar en 3 ondernemersverplichtingen.

Figuur 8. Aantal slecht of niet werkbare verplichtingen per hoofdcategorie verplichting

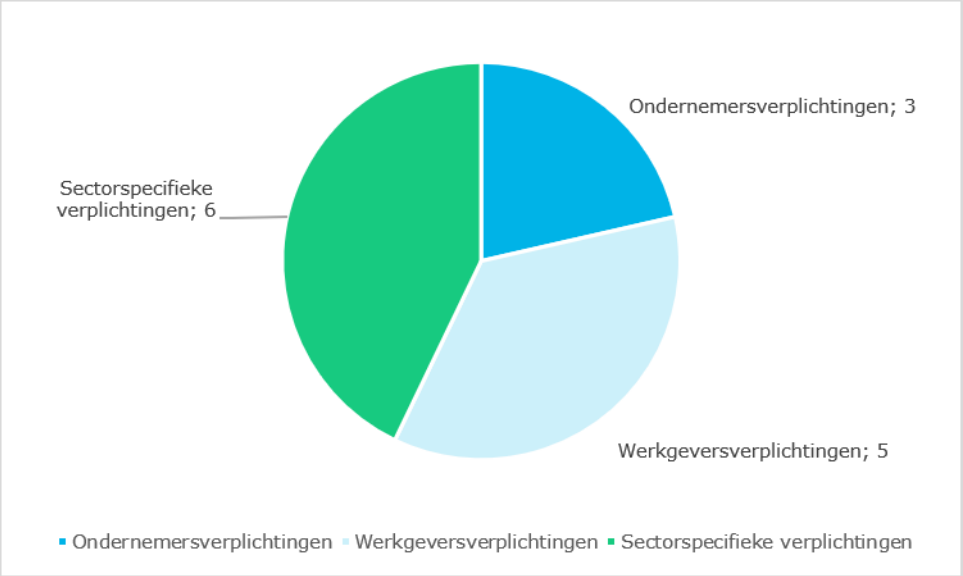

De Top 10 verplichtingen met de meeste beleefde regeldruk

Hoewel ondernemingen in de textielrecycling sector de meeste verplichtingen als goed of redelijk werkbaar beschouwen, geldt voor een aantal specifieke verplichtingen dat de beleefde regeldruk bij de naleving erg hoog ligt. In onderstaande tabel is voor de top 10 verplichtingen die de meeste ervaren regeldruk met zich meebrengen, weergegeven tegen welke knelpunten bedrijven aanlopen.

Tabel 11. Top 10 verplichtingen die als niet of slecht werkbaar zijn beoordeeld

Nr.	Wettelijke verplichting	Regeldrukaspecten				
		Tijd	Kosten	Complexiteit	Doorlooptijd	Dienstverlening
1	Het naleven van de regels voor grensoverschrijdend vervoer van afgedankt textiel.			✓		✓
2	Het doorlopen van een ontslag via UWV of een aangewezen commissie	✓			✓	
3	Het controleren van textielstromen op de aanwezigheid van verboden of beperkte stoffen			✓		
4	Loondoorbetaling bij ziekte[17]		✓			
5	Aanvragen van een Omgevingsvergunning	✓	✓	✓	✓	✓
6	Verplichtingen die samenhangen met de aanvraag en verantwoording van subsidies in het kader van duurzaamheid[18]	✓		✓	✓	✓
7	Het uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek			✓		

[17] De kosten van het loon doorbetalen zijn geen regeldrukkosten maar financiële kosten. Door de beleving van deze hoge kosten geven ondernemers aan dat de werkbaarheid van deze verplichting laag is ook al zijn de regeldrukkosten laag.

[18] Hierbij moet worden opgemerkt dat subsidieregelingen onderling verschillen en dat ook de bijbehorende verplichtingen en ervaren regeldruk per regeling kunnen variëren. In dit onderzoek zijn geen specifieke subsidieregelingen besproken. De opmerkingen van respondenten hebben betrekking op subsidieregelingen in algemene zin.

8	Uitzoeken van de relaties tussen UBO's in het kader van subsidieaanvragen[19]			✓		
9	Het meewerken aan uitvragen van het CBS					✓
10	Registratie- en rapportageverplichtingen voor dienstverleners ten behoeve van de UPV-verantwoording van PRO's	✓				

Uit het onderzoek volgen (samenvattend) verschillende redenen waarom verplichtingen worden beoordeeld als slecht werkbaar:

- **Onzekerheid en onduidelijkheid over regels.** Voor een deel van de verplichtingen geldt dat deze lastig uitvoerbaar zijn doordat niet duidelijk is wat precies wordt verwacht en hoe regels moeten worden geïnterpreteerd. Dit geldt voor het controleren van textielstromen op de aanwezigheid van verboden of beperkte stoffen, grensoverschrijdend vervoer (EVOA) en het aanvragen van een Omgevingsvergunning. Dit maakt de uitvoerbaarheid complex en tijdrovend. Daarnaast zorgt onduidelijkheid over nieuwe en toekomstige regelgeving ervoor dat bedrijven veel tijd moeten besteden aan voorbereiding en interpretatie, terwijl nog niet vaststaat hoe de regels uiteindelijk precies worden ingevuld. Hierdoor is het lastig om te anticiperen op toekomstige verplichtingen en om investerings- en implementatiekeuzes goed te onderbouwen.
- **Inconsistente toepassing van wet- en regelgeving**. Naast inhoudelijke onduidelijkheid ervaren ondernemers dat wet- en regelgeving in de praktijk verschillend kan worden geïnterpreteerd door ambtenaren en handhavende instanties. Dit leidt tot onzekerheid, lange doorlooptijden en hogere kosten voor bedrijven. Dit kan bijvoorbeeld een rol spelen bij het aanvragen van een omgevingsvergunning, maar geldt ook voor EVOA-wetgeving rond grensoverschrijdend vervoer. Hoewel bijvoorbeeld op EU-niveau een uniforme definitie bestaat van begrippen zoals 'afval' en 'einde-afvalstatus', verschilt de daadwerkelijke toepassing en interpretatie per lidstaat door verschillen in nationale implementatie en handhaving.
- **Procedurele complexiteit en lange doorlooptijden** Sommige verplichtingen worden als problematisch ervaren vanwege trage of complexe procedures die bedrijfsvoering belemmeren (bijv. ontslag via UWV, omgevingsvergunningen).
- **Onvoldoende aansluiting bij praktijk of bedrijfsrealiteit.** Sommige regels sluiten volgens bedrijven niet goed aan op hun dagelijkse praktijk of worden als weinig nuttig ervaren. Dit geldt bijvoorbeeld voor arbeidsgezondheidsdeskundig onderzoek, het meewerken aan uitvragen van CBS en etikettering van textielsamenstelling. Bij dit laatste voorbeeld is aangegeven dat de exacte vezelsamenstelling in de praktijk niet altijd betrouwbaar kan worden vastgesteld waardoor veel labels op de markt niet helemaal kloppen.
- **Overlap in rapportageverplichtingen.** Bij verschillende rapportagevormen komt het voor dat verschillende partijen dezelfde informatie in verschillende vormen (platforms/systemen) opvragen. Dit leidt tot hoge administratieve lasten en hoge ervaren regeldruk. Het gaat daarbij met name om PRO's die op verschillende wijzen informatie opvragen in het kader van de UPV, maar ook bedrijven die informatie opvragen in het kader van CSR-rapportageverplichtingen.
- **Gebrek aan uitvoerbare of praktische methoden/technologie.** Sommige verplichtingen zijn volgens respondenten feitelijk moeilijk of niet goed uitvoerbaar omdat er geen geschikte middelen of systemen zijn (bijvoorbeeld geen mogelijkheid om exacte stoffen in textiel vast te stellen).

[19] Dit geldt met name voor het innovatiekrediet, aangezien RVO voor veel andere regelingen de relaties zelf kan controleren.

6. Overige uitdagingen voor de sector (inclusief duurzaamheid)

Naast de knelpunten die bij naleving van de (huidig geldende) verplichtingen spelen, is tijdens de interviews ook op andere uitdagingen gewezen die de ontwikkeling van de circulaire textielverwerkingssector in de weg staan. Hieronder zijn deze uitdagingen kort uiteengezet.

Onzekerheid en onduidelijkheid over (toekomstige) wet- en regelgeving

Een terugkerend knelpunt in de circulaire textielverwerkingssector is de grote onzekerheid over toekomstige wet- en regelgeving. Regelgeving verandert regelmatig, is soms onderling inconsistent en de verdere uitwerking blijft vaak lange tijd onduidelijk. Hierdoor is het voor bedrijven niet helder wanneer verplichtingen precies ingaan, hoe zij hieraan kunnen voldoen en op welke wijze handhaving zal plaatsvinden.

Onzekerheid over nieuwe wet- en regelgeving is niet uitsluitend een knelpunt voor bedrijven in de circulaire textielverwerkingssector. Wel kan de impact van deze onzekerheid in deze sector relatief groot zijn, omdat het een jonge sector betreft en zowel de markt als de regelgeving nog sterk in ontwikkeling zijn. Onzekerheid over toekomstige wet- en regelgeving kan daardoor relatief sterk doorwerken in het verdienmodel en in investeringsbeslissingen van bedrijven.

Bedrijven geven aan dat er diverse nieuwe Europese regelgeving aankomt, zoals de CSRD, de Product Environmental Footprint[20] en de Packaging and Packaging Waste Regulation (PPWR). Hoewel de doelstellingen van deze regelgeving duidelijk zijn, blijft de praktische uitwerking vaak lang onzeker. In de praktijk betekent dit dat bedrijven al moeten anticiperen en investeren, terwijl nog niet vaststaat hoe de regels precies zullen worden toegepast. Deze onzekerheid kan ook investeringsbeslissingen bemoeilijken en, volgens een respondent, gevolgen hebben voor de bereidheid van financiers of investeerders om in deze bedrijven te investeren. Daarnaast kan deze onzekerheid ertoe leiden dat bedrijven terughoudend worden in hun naleving of pas laat in beweging komen.

Een aantal voorbeelden van nieuwe en veranderende Europese wetgeving en beleidskaders die volgens de respondenten vooralsnog onduidelijk zijn, betreft:

- **Packaging and Packaging Waste Regulation (PPWR):** Deze verordening stelt uniforme eisen aan verpakkingen met betrekking tot (onder andere) de hoeveelheid, het materiaal en de informatievoorziening, met als doel verpakkingsafval tegen te gaan, de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen te verminderen en afvalscheiding te bevorderen. Ondernemers geven aan dat nog onduidelijk is hoe de nieuwe eisen praktisch moeten worden toegepast. Het is bijvoorbeeld onduidelijk welke informatie op verschillende typen verpakkingen moet worden vermeld of geregistreerd. Daarnaast is onduidelijk in hoeverre voor bestaande verpakkingsvoorraden van vóór 12 augustus 2026, die nog niet aan de uiterlijke vereisten hoeven te voldoen[21], alsnog technische of conformiteitsdocumentatie beschikbaar moet zijn. Ook ervaren zij uitdagingen bij de uitvoering, omdat voor iedere verpakking moet kunnen worden aangetoond dat aan de eisen wordt voldaan. Dit vraagt om aanvullende registratie, het bijhouden van conformiteitsdocumentatie en mogelijk het aanpassen van verpakkingspro-

[20] Dit is een Europese methode

[21] "Packaging that has been placed on the market before 12 August 2026 can remain on the market, even if it is non-compliant with PPWR." (bron: FAQ PPWR van de Europese Commissie).

cessen, bijvoorbeeld doordat verpakkingen of informatie per klant afzonderlijk moeten worden beheerd. Vooral bij kleinere verpakkingsonderdelen en verpakkingen die voor meerdere klanten worden gebruikt, leidt dit volgens ondernemers tot extra complexiteit.

- **Toepassing EVOA-wetgeving:** Verschillende respondenten geven aan dat de toepassing van de EVOA-regelgeving in de praktijk tot onzekerheid leidt, met name rondom de afvalstatus van textiel en het grensoverschrijdende afvalvervoer. Zoals ook in paragraaf 5.2 is vermeld, verschilt de beoordeling in de praktijk wanneer textiel als afval of als niet-afval (end-of-waste) wordt beschouwd tussen EU-landen. Hierdoor kunnen bedrijven met verschillende eisen en benodigde documenten worden geconfronteerd. Daarnaast leidt de voorgenomen aanscherping van de regels voor de export van afval naar niet-OESO-landen tot onzekerheid bij bedrijven over de toekomstige mogelijkheden om delen van het productieproces buiten de EU uit te besteden. De precieze uitwerking hiervan is nog niet volledig bekend, waaronder de lijst met landen die afval mogen ontvangen en de voorwaarden die daarbij zullen gelden. Vanuit bedrijven bestaat de wens om hierover tijdig duidelijkheid te krijgen, mede gezien de korte termijn tot invoering. [22]
- **Forced labour regulation:** De aankomende *forced labour regulation* verbiedt bedrijven om producten die met dwangarbeid zijn vervaardigd op de EU-markt te brengen en om producten (gemaakt met dwangarbeid) daarvan uit te voeren. Hoewel de verordening bedrijven zelf geen nieuwe due diligence-verplichtingen oplegt, leidt de aankomende regelgeving bij bedrijven wel tot onzekerheid over de praktische gevolgen. Zo vragen bedrijven zich af in hoeverre zij voldoende inzicht hebben in hun keten, welke maatregelen zij redelijkerwijs moeten nemen en hoe zij kunnen aantonen dat zij aan de toekomstige eisen kunnen voldoen. Een respondent geeft aan dat het bedrijf hierop anticiperend al tijd heeft besteed aan de voorbereiding, maar dat uit de huidige regelgeving nog niet volledig duidelijk wordt in hoeverre de bestaande werkwijze aansluit bij de toekomstige eisen en hoe deze zich verhoudt tot andere duurzaamheidsregelgeving, zoals de CSDDD.
- **Product Environmental Footprint:** Deze methode beveelt aan dat bedrijven de milieudruk van producten moeten berekenen en communiceren. In de praktijk ervaren bedrijven echter dat nog onvoldoende duidelijk is hoe deze berekeningen precies moeten worden uitgevoerd en welke data en systematiek daarvoor leidend zijn. Het gebruik van de methode is voor producenten niet verplicht.

Respondenten geven aan dat vooral in de fase vóór invoering en direct na invoering van nieuwe regelgeving aanzienlijke investeringen en tijd nodig zijn om naleving in bedrijfsprocessen in te bedden. Zodra deze fase is doorlopen en de regelgeving onderdeel is geworden van de standaard bedrijfsvoering, neemt de ervaren regeldruk doorgaans af en wordt de uitvoering routinematig.

<u>Uitdagingen omtrent aanbestedingen</u>

Respondenten geven aan dat aanbestedingen van de overheid zeer complexe processen vormen, die tevens in hun huidige vorm nog onvoldoende aansluiting vinden op de bedrijfsprocessen van MKB-bedrijven in de circulaire textielverwerkingssector. Hierbij kaarten ondernemers een aantal problemen aan:

- **Hoge regeldrukkosten:** Volgens de respondenten brengen aanbestedingen hoge regeldrukkosten met zich mee.
- **Overmatig rigide en specifieke eisen:** Daarnaast geven respondenten aan dat er bij aanbesteding vaak sprake is van zeer rigide eisen die soms geen ruimte laten voor andere innovatieve duurzame oplossingen, zoals een vast minimumpercentage recyclaat.

[22] In november 2026 zal de lijst met niet-OECD landen die afval mogen ontvangen worden bevestigd, en naar verwachting zal per 21 mei 2027 het exportverbod van niet gevaarlijk afval gaan gelden.

- **Onvoldoende waardering duurzaamheid:** Een respondent geeft aan dat het bedrijf op dit moment niet meedoet met aanbestedingen, aangezien binnen de huidige procedures nog te veel waarde wordt gehecht aan de prijs in plaats van duurzaamheid. Ondanks dat er binnen de procedure wel punten worden gegeven aan de locatie van de productie, is het gat tussen de productiekosten in Azië en in Europa is op dit moment nog te groot volgens deze respondent om met de bestaande eisen structureel een kans te maken bij aanbestedingen.

Uitdagingen omtrent subsidies

Het aanvragen van subsidies voor circulaire projecten brengt volgens de respondenten verschillende knelpunten met zich mee. Dit weerhoudt referentiebedrijven er in sommige gevallen van om subsidies aan te vragen.

Hoge regeldrukkosten: Verplichtingen rondom de eisen aan de aanvraag en de verantwoording van de subsidie kunnen zeer hoge regeldrukkosten met zich meebrengen, wanneer ondernemers ervoor kiezen hiervan gebruik te maken. Dit is nader toegelicht onder "regeldruk versus werkbaarheid". Respondenten geven daarbij aan dat het aanvragen van subsidies en het afleggen van adequate verantwoording in sommige gevallen niet werkbaar en haalbaar is. Ten tijde van de aanvraag moet een bedrijf zich aan de uitvoering van een onderzoek, of project committeren, waarover zowel tijdens als na afloop verantwoording moet worden afgelegd. Een respondent geeft aan deze verantwoording in de praktijk lastig kan zijn wanneer gedurende de looptijd medewerkers vertrekken die bij het gesubsidieerde project betrokken waren.

Uitblijven subsidiëring bij ontwikkeling industriële standaarden

Een respondent legt uit dat het bij de ontwikkeling van industriestandaarden als de ISO of de NEN zeer belangrijk is dat bedrijven in de sector hierbij betrokken zijn. De input van de industrie is waardevol om deze standaarden te kunnen toetsen aan de praktijk. Het bijwonen van overleggen over deze standaarden kost bedrijven echter zeer veel tijd. Deze kosten komen al bovenop de bestaande kosten die bedrijven betalen aan de normcommissie. Om de participatie van partijen uit het veld bij de totstandkoming van industriële standaarden te stimuleren, zou een subsidie aangeboden kunnen worden. Op dit moment ontbreekt deze vorm van bekostiging echter, waardoor de hoge tijdsinvesteringen voor bedrijven een barrière vormen om bij te dragen aan deze processen.

Onvergelijkbaarheid en gebrek aan uniformiteit in UPV-vergoedingssystemen voor uitvoerders

Bedrijven die als dienstverlener zijn aangesloten bij een producentenorganisatie (PRO) ervaren dat de vergoedingssystemen binnen de UPV Textiel sterk verschillen in opzet, voorwaarden en berekeningswijze. In sommige systemen wordt de vergoeding gebaseerd op het aantal kilogram inputmateriaal, terwijl andere systemen ook rekening houden met productieverliezen, reststromen en aanvullende verwerkingskosten. Hierdoor is niet altijd duidelijk welke kosten worden vergoed en ontbreekt een goed vergelijkbaar speelveld.

Ook de werkwijze van PRO's wordt als weinig transparant ervaren. Dienstverleners moeten uitgebreide informatie aanleveren over hun bedrijfsvoering, kosten en kostprijsstructuur, terwijl vooraf niet altijd duidelijk is of zij een vergoeding ontvangen, hoe hoog deze zal zijn en waar de bedrijfsgevoelige informatie precies voor wordt gebruikt. Een aanvullend knelpunt is dat vergoedingen vaak pas laat worden bekendgemaakt. Bedrijven moeten hun contracten, capaciteit en investeringen ruim van tevoren plannen, terwijl zij pas later duidelijkheid krijgen over de vergoeding per kilogram. Dit beperkt de onderhandelingsruimte en maakt het moeilijk om te beoordelen of deelname aan een systeem kostendekkend is.

Volgens respondenten lijkt de huidige systematiek daarnaast vooral verwerking van grote volumes tegen lage kosten te stimuleren, terwijl hoogwaardige recycling, innovatie en opschaling

minder structureel worden ondersteund. Vooral aan het begin van de keten, bij inzameling, opschoning en sortering, worden hoge kosten gemaakt terwijl afgedankt textiel vaak nog weinig of geen positieve waarde heeft. Er is daarom behoefte aan uniforme KPI's en vergoedingsgrondslagen, tijdige bekendmaking van voorwaarden en tarieven en betere bescherming van bedrijfsgevoelige informatie. Daarnaast kunnen scherpere resultaatverplichtingen, bijvoorbeeld voor het aandeel textiel dat daadwerkelijk wordt hergebruikt of hoogwaardig gerecycled, ervoor zorgen dat de UPV sterker stuurt op circulaire prestaties in plaats van alleen op inspanningen. Duidelijke en meetbare doelstellingen maken bovendien transparanter welke resultaten worden behaald en bieden meer houvast voor toezicht en handhaving. Dit kan bijdragen aan een systeem dat de circulaire transitie daadwerkelijk ondersteunt.

Ongelijk speelveld ten opzichte van ultra fast-fashion

Respondenten leggen uit dat er op dit moment nog sprake is van een ongelijk speelveld tussen de producenten van circulaire textielproducten en ultra fast-fashion. Bedrijven in de ultra fast-fashion weten op dit moment nog verschillende regelgeving te passeren. Zo is er bij ultra fast-fashion sprake van minder zichtbaarheid over de afstemming die met partijen in de keten hebben plaatsgevonden in het kader van de milieu- en sociale gevolgen die samenhangen met de productie van kleding. Daarnaast zijn buitenlandse producenten van ultra fast-fashion moeilijker aan te spreken op regelgeving zoals bijvoorbeeld de Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid dan bedrijven in de circulaire textielverwerkingssector. Volgens respondenten dragen deze zaken eraan bij dat producenten van ultra fast-fashion minder regeldruk ervaren naar aanleiding van deze regelgeving dan circulaire textielrecyclers. Hoewel ook deze partijen onder de UPV Textiel kunnen vallen, verwachten partijen dat toezicht en handhaving lastiger is wanneer zij niet in Nederland of de Europese Unie zijn gevestigd.[23] Dit maakt het speelveld ongelijk en kan de verdere ontwikkeling van de circulaire textielsector belemmeren.

[23] In de herziening van de Kaderrichtlijn Afvalstoffen is een controlerende rol voor online platforms opgenomen. Zij moeten dan nagaan of de producenten die op hun platform textiel verkopen, zich hebben gemeld bij de Nederlandse overheid. Deze herziening wordt nu geïmplementeerd in de nationale UPV en dat gaat per 1 januari 2028 gelden.

7. Van knelpunten naar oplossingen

7.1 Regeldruk versus werkbaarheid

In de onderstaande matrix zijn de kwantitatieve- en kwalitatieve resultaten van de analyse van de regeldruk per verplichting samengevat. De horizontale as toont de regeldrukkosten (in € per jaar). De verticale as toont de werkbaarheid van beneden naar boven aan. De matrix is als volgt te gebruiken om te bepalen welke verplichtingen prioriteit zouden kunnen krijgen om de regeldruk te verminderen:

- Hoge regeldruk (rechtsboven): de lasten om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen zijn hoog en tegelijkertijd vinden ondernemers de verplichting niet of slecht werkbaar. Deze verplichtingen veroorzaken voor ondernemers relatief hoge beleefde en feitelijke regeldruk. Reductiemaatregelen zullen dus merkbaar zijn voor ondernemers.
  Voorbeelden van verplichtingen met hoge regeldruk voor de textielrecycler zijn de verplichtingen die samenhangen met de aanvraag en verantwoording van subsidies in het kader van duurzaamheid[24], als een ondernemer kiest voor het aanvragen van een subsidie. Ook het uitvoeren van registraties en audits voor de uitgebreide producenten verantwoordelijkheid is een verplichting met een hoge regeldruk.
- Lage regeldruk (linksonder): de lasten om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen zijn laag en tegelijkertijd vinden ondernemers de werkbaarheid goed. Dit kan bijvoorbeeld komen doordat de verplichting past in de reguliere bedrijfsvoering. De reductiemaatregelen voor deze verplichtingen zullen beperkt merkbaar zijn.
  Voorbeelden van verplichtingen met lage regeldruk voor de textielrecycler zijn het vaststellen van de identiteit van de werknemer, het nemen van maatregelen om gehoorschade te voorkomen en het zorgen voor een ergonomische inrichting van de werkplekken.
- Hoge regeldrukkosten (rechtsonder): de regeldrukkosten zijn hoog maar in de uitvoering wel goed werkbaar. Reductiemaatregelen voor deze verplichtingen zullen kwalitatief minder merkbaar zijn, maar zullen de onderneming bedrijfseconomisch wel versterken.
  Een voorbeeld van een verplichting die bijdraagt aan een hoge feitelijke regeldruk voor de textielrecycler is het voeren van een deugdelijke registratie van arbeids- en rusttijden.
- Lage werkbaarheid (linksboven): de regeldrukkosten zijn laag maar de verplichting is niet of slecht werkbaar. Dit kan doordat de regels onduidelijk zijn of beperkt aansluiten bij informatie of activiteiten binnen de bedrijfsvoering. Reductiemaatregelen zullen merkbaar zijn omdat deze ergernissen oplossen.
  Voorbeelden van verplichtingen met hoge beleefde regeldruk voor de textielrecycler zijn bijvoorbeeld het meewerken aan uitvragen van CBS en het uitzoeken van UBO-relaties bij subsidieaanvragen.

Gedurende de interviews met ondernemers van de vijf referentiebedrijven is gevraagd welke verplichtingen met prioriteit door de overheid zouden moeten worden uitgewerkt om de regeldruk te verminderen. Om tot een afgebakende groep van 10 verplichtingen te komen is de input van respondenten gebruikt. Waar nodig is dit aangevuld met de kennis vanuit de brancheorganisatie en eventueel met de eigen opgedane inzichten van de onderzoekers gedurende het onderzoek. Onderstaande matrix toont zodoende de 10 verplichtingen die de meeste regeldruk

24

veroorzaken en/of als slecht tot redelijk werkbaar worden beoordeeld zoals deze door vertegenwoordigers van deze sector zijn bepaald.[25]

Figuur 9. Matrix regeldrukkosten versus werkbaarheid

Verplichtingen die samenhangen met de aanvraag en verantwoording van (vrijwillig aangevraagde) subsidies in het kader van duurzaamheid. Bedrijven die activiteiten ondernemen in het kader van verduurzaming kunnen vrijwillig verscheidene subsidies aanvragen op onder andere het online platform van RVO. Voor zowel de aanvraag als de verantwoording over de uitvoering van het project en de besteding van de subsidie moeten gegevens worden aangeleverd. Dit betreft verschillende regelingen. Het meest genoemd zijn de Speur- en Ontwikkelingswerk (WBSO)[26], Circulair implementeren en opschalen (CIO) en TSE Circulaire Economie. Hierbij moet worden opgemerkt dat subsidieregelingen onderling verschillen en dat ook de bijbehorende verplichtingen en ervaren regeldruk per regeling kunnen variëren. In dit onderzoek zijn geen specifieke subsidieregelingen besproken. De opmerkingen van respondenten hebben betrekking op subsidieaanvragen in algemene zin.

Tijdsbesteding. Het aanvragen van een subsidie, wanneer een ondernemer daarvoor kiest, vraagt veel tijd. Daarnaast kost ook de verantwoording veel tijd. Voorafgaand aan, tijdens en na afloop van het gesubsidieerde project moet informatie worden verzameld en moet verantwoording worden afgelegd over de uitvoering van het project en de besteding van de subsidie.

Complexiteit. Voor een subsidie moet een ondernemer zich vooraf committeren aan een onderzoek of project, terwijl gedurende het gehele traject moet kunnen worden aangetoond dat de activiteiten volgens de subsidievoorwaarden zijn uitgevoerd. Dit is in de praktijk niet altijd goed werkbaar. Wanneer betrokken medewerkers tijdens het project vertrekken, kan kennis

[25] NB: de nummering van deze verplichting suggereert géén volgorde waarin deze knelpunten aandacht verdienen. Vanwege de verschillende meetniveaus van regeldrukkosten (interval-ratio) en werkbaarheid (ordinaal) laten deze twee criteria zich niet eenvoudig vergelijken, en kan hier geen (objectieve) ordening in aangebracht worden.

[26] Dit is een fiscale regeling die niet officieel een subsidie is, maar door ondernemers wel vaak zo wordt gezien. Deze regeling richt zich op innovatie en wordt daarom ook veel gebruikt voor nieuwe duurzamere technieken.

over gemaakte keuzes en uitgevoerde werkzaamheden verloren gaan. Hierdoor wordt het lastiger om tijdens en na afloop van het project een volledige en adequate verantwoording af te leggen.

Kosten. Voor het aanvragen van subsidies maken bedrijven soms gebruik van een subsidieadviseur. Deze ontvangt hiervoor een vergoeding van circa 10% van het toegekende subsidiebedrag.

Doorlooptijd. Ondernemers ervaren dat het lang duurt voordat het subsidiebedrag daadwerkelijk wordt ontvangen. Hierdoor moeten zij de kosten van het gesubsidieerde project gedurende een langere periode zelf voorfinancieren. Vooral voor kleinere bedrijven kan dit leiden tot liquiditeitsproblemen.

Doorbetalen loon bij ziekte

In het Burgerlijk Wetboek, artikel 7:629, wordt beschreven dat de ondernemer het loon van de werknemer moet doorbetalen gedurende de eerste twee jaar waarin de werknemer geen arbeid verricht vanwege ziekte. In de cao voor de textielverzorging is geregeld dat dit tijdens de eerste zes maanden 100%, van de zevende tot en met de twaalfde maand 90% en van de dertiende tot de 24e maand 85% van het laatstverdiende loon betreft.[27]

Kosten Ondernemers geven aan dat arbeidsconflicten of problemen rond het functioneren soms overgaan in een ziekmelding. In die situaties moet het loon worden doorbetaald, terwijl het onderliggende conflict niet altijd snel wordt besproken of opgelost. Ondernemers ervaren daarbij dat de beoordeling door de bedrijfsarts en de terugkoppeling over mogelijke re-integratie lang op zich kunnen laten wachten en weinig concrete handelingsperspectieven bieden. Ook wordt volgens hen het perspectief van de werkgever niet altijd voldoende meegenomen. Hierdoor kunnen conflicten verder escaleren en kan de periode van verzuim langer duren.

Dit brengt hoge kosten met zich mee voor de ondernemers. De doorbetaling van het loon zijn financiële kosten en geen regeldruk, maar dat neemt niet weg dat de ondernemers door deze verplichting met, in hun optiek, onredelijk hoge kosten te maken krijgen.

Meewerken uitvragen CBS

Het Centraal Bureau voor de Statistiek verzoekt om kosteloos statistische gegevens te verstrekken. Dit is bepaald in artikel 33 van de Wet op het Centraal bureau voor de statistiek. Om hieraan te voldoen moet de ondernemer gegevens bijhouden, ontsluiten en aanleveren.

Tijdsbesteding. De hoge tijdbesteding die de verplichting met zich meebrengt hangt enerzijds samen met de frequentie. Een deel van de referentiebedrijven gaven aan erg vaak verzoeken te krijgen (meerdere verzoeken per maand). Anderzijds is aangegeven dat de vraagstelling niet altijd wordt begrepen, waardoor het beantwoorden van vragen meer tijd met zich meebrengt (zie complexiteit).

Complexiteit. Aangegeven wordt dat de formulering van vragen niet altijd aansluit bij de praktijk. Hierdoor zijn vragen lastiger te beantwoorden. Omdat het verplicht is om een antwoord te geven komt het voor dat er verzonnen antwoorden worden gegeven.

[27] Textielverzorging cao 2025-2026

Dienstverlening. Sommige ondernemers kunnen zich, op basis van de eigen ervaring, niet voorstellen dat vragen juist worden begrepen en juist worden beantwoord. Hierdoor hebben zij minder vertrouwen in de uitkomsten van onderzoeken van het CBS.

Kennisname nieuwe regelgeving

Complexiteit. Nieuwe wet- en regelgeving wordt vaak al jaren vóór de inwerkingtreding aangekondigd, terwijl de precieze reikwijdte, uitvoeringsregels en wijze van handhaving nog niet vaststaan. Bovendien is sprake van overlap, versnippering en soms tegenstrijdigheid tussen verschillende regelgevingskaders. Ook ontbreekt regelmatig praktische uitleg van toezichthouders en uitvoeringsorganisaties. Bedrijven moeten daardoor zelf uitzoeken welke eisen op hen van toepassing worden en hoe zij de naleving daarvan kunnen aantonen. Dit maakt het lastig om investeringsbeslissingen te nemen en vergroot het risico dat wordt geïnvesteerd in vergunningen, certificeringen of softwaresystemen die later niet of anders nodig blijken te zijn.

Tijdsbesteding. Bedrijven besteden veel tijd aan het volgen en interpreteren van nieuwe wet- en regelgeving en aan het beoordelen van de gevolgen voor hun bedrijfsvoering. Ondernemers vinden dit belangrijk om tijdig te kunnen anticiperen, de juiste investeringen te doen en het risico op niet-naleving te beperken. Doordat de praktische uitwerking vaak nog onzeker is, moet informatie regelmatig opnieuw worden beoordeeld.

Ontslag via UWV of aangewezen commissie

Wanneer de werkgever en werknemer geen overeenstemming bereiken over beëindiging van de arbeidsovereenkomst, moet de werkgever bij ontslag wegens langdurige arbeidsongeschiktheid of om bedrijfseconomische redenen vooraf toestemming vragen om de arbeidsovereenkomst op te zeggen. Op grond van artikel 7:671a van het Burgerlijk Wetboek wordt deze toestemming in beginsel schriftelijk aangevraagd bij het UWV. Bij bedrijfseconomisch ontslag kan de aanvraag worden behandeld door een bij cao ingestelde onafhankelijke ontslagcommissie.

Tijdsbesteding. Als er sprake is van urgente noodzaak (bedrijfseconomische redenen) dan wordt de hoeveelheid tijd die aan deze procedure moet worden besteed, als erg hoog ervaren. De werkgever moet de aanvraag uitgebreid onderbouwen en verschillende personele, financiële en organisatorische gegevens aanleveren. Vooral voor ondernemingen in de start-upfase kan dit belastend zijn, omdat deze tijd in een moeilijke periode niet aan de bedrijfsvoering kan worden besteed.

Doorlooptijd. Tussen het moment waarop werknemers horen dat hun arbeidsplaats mogelijk vervalt en het moment waarop hun arbeidsovereenkomst daadwerkelijk eindigt, kan een periode van enkele maanden liggen. De aanhoudende onzekerheid kan de sfeer binnen de organisatie beïnvloeden en gevolgen hebben voor de motivatie van zowel de betrokken werknemers als de werknemers die in dienst blijven.

Het naleven van de regels voor grensoverschrijdend vervoer

Bedrijven in de circulaire textielverwerkingssector moeten, op grond van de Kaderrichtlijn afvalstoffen (Richtlijn 2008/98/EG) eerst beoordelen of het materiaal dat zij grensoverschrijdend vervoeren juridisch als afvalstof moet worden aangemerkt of de einde-afvalstatus heeft bereikt. Deze status bepaalt mede welk regime op het vervoer van toepassing is. Wanneer sprake is van textielafval, valt het grensoverschrijdend vervoer onder de Europese Verordening Overbrenging

Afvalstoffen (EVOA). Bedrijven moeten de afvalstroom correct classificeren en het transport volgens het toepasselijke regime administratief begeleiden en, waar vereist, vooraf kennisgeven en toestemming verkrijgen. Ook moeten zij zich ervan verzekeren dat het afval door de ontvangende verwerker milieuhygiënisch verantwoord wordt beheerd. Waar van toepassing (landen buiten de EU) kan dit worden onderbouwd met onafhankelijke audits.

Complexiteit. Voor bedrijven is niet altijd eenduidig welk regime op een textielstroom van toepassing is. Dit hangt onder meer samen met de vraag of het materiaal als afvalstof of als niet-afval moet worden aangemerkt en met de classificatie van de betreffende afvalstroom. Respondenten geven aan dat de toepassing en interpretatie hiervan tussen lidstaten kan verschillen. Hierdoor kan per land verschillen welke eisen aan een transport worden gesteld en welke documenten moeten worden overlegd. Voor bedrijven die textielstromen over meerdere landsgrenzen vervoeren, maakt dit het complex om vooraf met zekerheid vast te stellen aan welke eisen zij moeten voldoen.

Dienstverlening. Ondernemers geven aan dat de toepassing en handhaving van de regels voor grensoverschrijdend vervoer niet altijd consistent verloopt. In de praktijk komt het daardoor voor dat vrachtwagens met textiel door de politie of douane worden aangehouden, omdat niet alle betrokken toezichthouders op de hoogte zijn van de toepasselijke uitzonderingen of het digitale registratiesysteem.

Controleren van textielstromen op aanwezigheid van verboden/beperkte stoffen

Op grond van de Europese POP-verordening (Verordening (EU) 2019/1021) zijn bepaalde stoffen in kleding en textiel verboden of slechts tot een bepaalde grenswaarde toegestaan. Bedrijven moeten daarom nagaan of textielproducten of textielafval POP-stoffen bevatten in concentraties boven de toegestane grenswaarden. Als dit het geval is, mogen deze stromen niet worden hergebruikt of gerecycled. Zij moeten dan zodanig worden verwerkt dat de POP-stoffen worden vernietigd of onomkeerbaar worden omgezet.

Kosten . Het controleren van textiel op de aanwezigheid van chemische stoffen moet worden uitbesteed aan een laboratorium en brengt hoge kosten met zich mee. Hierdoor worden laboratoriumtests in de praktijk alleen uitgevoerd op artikelen waarbij een verhoogd risico op verboden of te hoge concentraties van stoffen wordt vermoed. Het overige textiel wordt doorgaans alleen visueel en daarmee globaal gecontroleerd.

Complexiteit. De textielrecycler beschikt vaak niet over volledige informatie over de stoffen die aanwezig zijn in het aangeleverde materiaal. Het gaat veelal om gebruikt textiel waarvan de samenstelling door de herkomst, het eerdere gebruik en het productieproces sterk kan uiteenlopen. Hierdoor is het lastig om vast te stellen welke stoffen aanwezig zijn en welke controles nodig zijn om voldoende zekerheid te krijgen dat geen verboden of beperkte stoffen aanwezig zijn. Daarbij is niet altijd duidelijk welke inspanningen redelijkerwijs van de textielrecycler worden verwacht. Laboratoriumtests kunnen vanwege de hoge kosten niet op alle textielproducten en textielafvalstromen worden toegepast. Met een visuele controle kan de aanwezigheid of concentratie van POP-stoffen echter niet met zekerheid worden vastgesteld. Volgens respondenten kan daardoor niet volledig worden voorkomen dat textiel met verboden of te hoge concentraties POP-stoffen opnieuw op de markt wordt gebracht of in de kringloop blijft.

Aanvragen omgevingsvergunning

Voor activiteiten met invloed op de fysieke leefomgeving dient bij de gemeente een omgevingsvergunning te worden aangevraagd of een melding te worden gemaakt. Dit geldt onder andere

voor het uitvoeren van milieubelastende activiteiten, bouwen en verbouwen en het brandveilig in gebruik nemen van gebouwen.

Tijdsbesteding. Het aanvragen van een omgevingsvergunning kan veel tijd van een bedrijf vragen. Zo moet worden uitgezocht aan welke eisen de aanvraag moet voldoen, moet informatie worden verzameld en kan afstemming met verschillende instanties en externe adviseurs nodig zijn. Eén van de referentiebedrijven moest bovendien zelf de afstemming tussen de gemeente en de brandweer organiseren.

Kosten Bij complexe vergunningstrajecten moeten vaak externe adviseurs worden ingeschakeld. De kosten daarvan kunnen oplopen tot honderdduizenden euro's.

Complexiteit. Het vergunningstraject werd als complex ervaren doordat tijdens de procedure nieuwe bouwregelgeving van kracht werd en niet direct duidelijk was aan welke eisen moest worden voldaan. Daarnaast was sprake van interpretatieruimte bij de beoordeling en onvoldoende afstemming tussen de betrokken instanties.

Doorlooptijd. De doorlooptijd van een vergunningstraject kan door aanvullende vragen en onderzoeken oplopen. De doorlooptijd van het vergunningstraject van een van de referentiebedrijven duurde bijna twee jaar. De lange doorlooptijd en onzekerheid over de uitkomst hadden gevolgen voor de bedrijfsontwikkeling. Potentiële investeerders en subsidieverstrekkers konden daardoor terughoudend worden.

Dienstverlening. . De dienstverlening werd als onvoldoende ervaren doordat de betrokken instanties niet goed met elkaar afstemden en niet duidelijk konden aangeven aan welke eisen moest worden voldaan. Meer centrale expertise en betere coördinatie tussen de betrokken instanties zouden het aanvraagproces kunnen vereenvoudigen.

Uitzoeken UBO-relaties

Conform de Wet Bibob moeten bedrijven die subsidie aanvragen, desgevraagd inzicht geven in hun UBO's en relevante zakelijke relaties. Dit betreft onder meer informatie over eigendom, zeggenschap, bestuurders, aandeelhouders, financiers en andere betrokken partijen, zodat het bestuursorgaan kan beoordelen of er risico bestaat dat de subsidie wordt misbruikt voor criminele activiteiten.

Complexiteit. Bij derden ontbreekt er regelmatig kennis over de definitie van een UBO en wie verantwoordelijk is om dit uit te zoeken. Dit maakt het naleven van de verplichting lastig. Dit geldt met name voor het innovatiekrediet, aangezien RVO voor veel andere regelingen de relaties zelf kan controleren.

Registratie- en rapportageverplichtingen voor dienstverleners ten behoeve van de UPV-verantwoording van PRO's Om in aanmerking te komen voor een vergoeding van producentenorganisaties (PRO's), moeten inzamelaars, sorteerders en recyclers voldoen aan verschillende administratieve voorwaarden. De informatievragen zijn erop gericht inzichtelijk te maken hoeveel kilogram textiel binnenkomt, waar het vandaan komt, wat ermee gebeurt en waar de verschillende deelstromen uiteindelijk terechtkomen. PRO's gebruiken deze informatie om namens de aangesloten producenten te voldoen aan de monitoring- en rapportageverplichtingen uit de UPV Textiel.

Tijdsbesteding. De verslaglegging voor PRO's vraagt veel tijd, omdat uitvoerders grote hoeveelheden gegevens moeten verzamelen, controleren en invoeren. De benodigde inspanning

verschilt daarbij sterk per PRO: sommige systemen zijn relatief eenvoudig, terwijl andere veel handmatige invoer en rapportage op detailniveau vereisen. Doordat PRO's verschillende systemen en rapportage-eisen hanteren, moet dezelfde informatie bovendien meerdere keren en op verschillende manieren worden aangeleverd. Volgens respondenten kunnen de administratieve lasten bij sommige PRO's zelfs hoger uitvallen dan de vergoeding die uitvoerders ontvangen. Vooral voor kleinere organisaties kan deze tijdsinvestering daardoor zwaar wegen.

Complexiteit. Het gegeven dat de verschillende PRO's werken met verschillende systemen en rapportage-eisen geeft extra complexiteit voor de ondernemers.

7.2 Beslisboom regeldrukreductie

Het standaardkostenmodel Indicatorbedrijf (iSKM) heeft als doel om inzicht te geven in de parameters die de feitelijke en beleefde regeldruk van wettelijke verplichtingen veroorzaken. De feitelijke regeldruk is daarbij berekend voor het MKB-indicatorbedrijf als de regeldrukkosten en de beleefde regeldruk geeft het beeld van hoe ondernemers de werkbaarheid ervaren. De parameters in het model zijn daarmee de 'knoppen' waaraan gedraaid kan worden om de feitelijke en beleefde regeldruk te verminderen.

Door deze 'knoppen' te koppelen aan de beleidsdoelstelling (ofwel het maatschappelijke doel) en afwegingen die zijn gemaakt bij het tot stand komen van een verplichting, is op gestructureerde wijze na te gaan wat de mogelijkheden zijn om de beleefde en feitelijke regeldruk te reduceren. In de onderstaande figuur zijn deze op gestructureerde wijze uitgewerkt in de vorm van de beslisboom regeldrukreductie.

Het doel van de beslisboom is om mogelijke alternatieven voor een verplichting of de uitvoering daarvan gestructureerd op een rij te zetten. Hier zit een gradatie in. Alternatieven bij stap A en B zijn het meest ingrijpend, omdat ze een wetswijziging of vereenvoudiging van de verplichting vragen. Het uitvoeren van de maatregelen onder deze onderdelen maken de verplichting effectiever, oftewel de doeltreffendheid van de verplichting wordt vergroot.

Alternatieven bij stap C en D zijn makkelijker te implementeren en op kortere termijn haalbaar. Het uitvoeren van de maatregelen onder deze onderdelen maakt de verplichting efficiënter, oftewel de doelmatigheid van de verplichting wordt vergroot. Op deze wijze biedt de beslisboom verschillende handelingsperspectieven om een verplichting te optimaliseren.

Figuur 10. Beslisboom regeldrukreductie

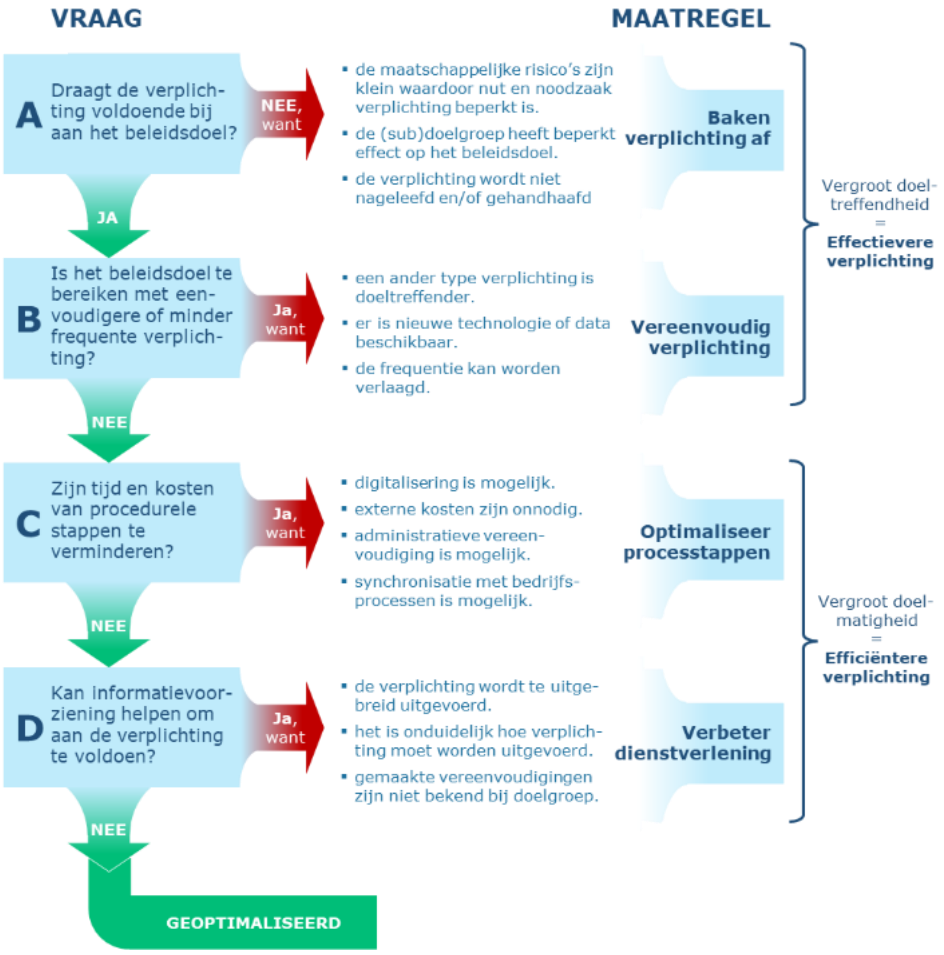

De eerste vraag (A) in de beslisboom is of de verplichting voldoende bijdraagt aan het beleidsdoel dat de wet met deze verplichting nastreeft. Als de verplichting niet direct bijdraagt aan het beleidsdoel, mag de vraag worden gesteld of deze verplichting voldoende doeltreffend is. Verplichtingen die beperkt worden nageleefd (bijvoorbeeld vanwege onbekendheid) en waarvan de handhaving beperkt is, kunnen een signaal zijn om vraag A zorgvuldig in overweging te nemen. De regeldruk is dan te reduceren door de verplichting af te schaffen of een specifiek deel van de doelgroep (bijvoorbeeld wanneer het risico beperkt is) uit te zonderen.

De tweede vraag (B) sluit aan bij de gedachte of het doel van de wet ook met een andere, eenvoudigere verplichting is te bereiken. Verplichtingen kunnen namelijk zijn verouderd of minder aansluiten op de praktijk. Ook zijn soms inzichten en ervaringen uit andere beleidsterreinen of het buitenland inspirerende voorbeelden voor andere verplichtingen. Het doel van de wet wordt dan nog steeds bereikt, maar wel met eenvoudigere verplichtingen.

De derde en vierde vraag gaan ervan uit dat de verplichting, frequentie en gevraagde gegevens blijven bestaan. Vraag C richt zich dan op het optimaliseren van de procedure en bijbehorende werkzaamheden. Vraag D is vooral gericht op het ondersteunen en faciliteren van mkb-ondernemers bij het naleven van de verplichting. Zo leidt het optimaliseren van de processtappen en het verbeteren van de dienstverlening tot een doelmatigere (ofwel efficiëntere) inrichting van de verplichting en daarmee tot een significante vermindering van de ervaren regeldruk voor mkb-ondernemers.

Het meetbare en merkbare effect op de regeldruk voor ondernemers verschilt per vraag uit de beslisboom. Suggesties die hoog staan in de beslisboom hebben een groter effect dan vragen die lager in de beslisboom staan. In de onderstaande tabel zijn deze samengevat.

Tabel 13. Verwacht regeldrukeffect per vraag uit de beslisboom

Effect regeldruk		Vraag			
		A	B	C	D
	Verplichting en regeldruk verdwijnen	✓	✓		
	Feitelijke Regeldrukkosten (€) nemen af, werkbaarheid verbeterd	✓	✓	✓	
	Feitelijke Regeldrukkosten (€) nemen af	✓	✓	✓	
	Werkbaarheid verbeterd			✓	✓

In het hoofdrapport zijn voor 10 verplichtingen reductiemaatregelen uitgewerkt. Hierbij is dan rekening gehouden met de verschillen tussen de MKB-indicatorbedrijven die onderdeel zijn van dit onderzoek.

8. Samenvatting regeldruk en andere uitdagingen van de textielrecycler

1. De textielrecycler ervaart bij verschillende verplichtingen knelpunten in de werkbaarheid, onder meer door onduidelijke regels, inconsistente toepassing en overlappende rapportageverplichtingen.

Uit het onderzoek is gebleken dat in totaal 118 verplichtingen van toepassing zijn op ondernemers in de textielrecycling sector. Van de 81 verplichtingen waarvoor ondernemers de werkbaarheid hebben beoordeeld, worden er 67 (83%) als redelijk tot goed werkbaar ervaren. Voor de overige 14 verplichtingen (17%) geldt dat textielrecyclers deze verplichting als slecht of niet werkbaar beoordelen. De overkoepelende knelpunten hierbij zijn verplichtingen:

1) Waarbij onduidelijk is wat precies wordt verwacht of hoe de regels moeten worden geïnterpreteerd, waardoor de uitvoerbaarheid complex en tijdrovend wordt
2) Die in de praktijk inconsistent worden geïnterpreteerd of toegepast door ambtenaren of handhavende instanties, waardoor bedrijven er in verschillende situaties op verschillende manieren invulling aan moeten geven
3) Die te maken hebben met overlappende rapportageplichten.
4) Die procedureel traag of complex zijn, waardoor de bedrijfsvoering wordt belemmerd.
5) Die onvoldoende aansluiten bij de praktijk of beleidsrealiteit van (MKB-)bedrijven in de sector.
6) Waarbij geen uitvoerbare of praktische middelen of systemen zijn om er invulling aan te geven.

Door meer aandacht te besteden aan bovenstaande punten, kan de werkbaarheid van sommige verplichtingen aanmerkelijk verbeteren.

2. Verplichtingen met de hoogste regeldruk zijn veelal sectorspecifieke verplichtingen

De regeldrukkosten van het indicatorbedrijf betreffen €310.724, wat 7,8% vormt van de omzet van het bedrijf. Vijf van de tien structurele verplichtingen die de meeste regeldruk met zich meebrengen, zijn sectorspecifieke verplichtingen. Daarnaast zijn ook de twee verplichtingen die de hoogste incidentele regeldruk met zich meebrengen sectorspecifieke verplichtingen: Registratie- en rapportageverplichtingen ten behoeve van de UPV-verantwoording van PRO's en de werklasten die komen kijken bij verplichtingen rondom het aanvragen en verantwoorden van (vrijwillig aangevraagde) subsidies.

Vijf verplichtingen uit de top 10 verplichtingen met de hoogste ervaren regeldruk betreft sectorspecifieke verplichtingen. Daarnaast vormt de kennisname van nieuwe wet- en regelgeving de verplichting met de hoogste ervaren regeldruk. Bij de nieuwe wet- en regelgeving waar bij de kennisname veel ervaren regeldruk is gerapporteerd, gaat het veelal om (aankomende) sectorspecifieke verplichtingen.

3. Voor de textielrecycler zijn 10 meest belastende verplichtingen bepaald

Alle verplichtingen uit het MKB-indicatorbedrijf zijn in de regeldrukmatrix beoordeeld op basis van de regeldrukkosten en de werkbaarheid. In overleg met de deelnemende bedrijven, de brancheorganisatie, eventueel en in de laatste plaats aangevuld met inzichten uit eerdere relevant onderzoek, is hieruit een selectie gemaakt met als vraagstelling: welke 10 verplichtingen zouden moeten worden meegenomen in het uitwerken van voorstellen om de regeldruk te verminderen? De volgende zijn hiervoor geselecteerd:

- Verplichtingen die samenhangen met de aanvraag en verantwoording van (vrijwillig aangevraagde) subsidies in het kader van duurzaamheid.

- Het meewerken aan uitvragen van het CBS
- Kennisname van nieuwe wet- en regelgeving
- Ontslag via UWV of een aangewezen commissie
- Het naleven van de regels voor grensoverschrijdend vervoer van afgedankt textiel
- Het controleren van textielstromen op de aanwezigheid van verboden of beperkte stoffen
- Het aanvragen van een omgevingsvergunning
- Het uitzoeken van de relaties tussen UBO's in het kader van subsidieaanvragen
- Registratie- en rapportageverplichtingen voor dienstverleners ten behoeve van de UPV-verantwoording van PRO's.
- Doorbetalen loon bij ziekte

4. Onzekerheid over toekomstige wet- en regelgeving, complexe subsidie- en aanbestedingsprocessen, versnipperde UPV-vergoedingssystemen en een ongelijk speelveld ten opzichte van ultra fast fashion vormen knelpunten voor de ontwikkeling van MKB-bedrijven in de circulaire textielrecycling sector

De circulaire textielrecycling sector is een opkomende sector die met een aantal uitdagingen te maken heeft bij haar verdere ontwikkeling. Naast de eerder besproken knelpunten die voortvloeien uit (bestaande) verplichtingen, zijn er een aantal andere, vooraanstaande uitdagingen voor MKB-bedrijven in de circulaire textielverwerkingssector:

- Veel regeldruk is het gevolg van de grote onzekerheid over toekomstige of veranderende wet- en regelgeving, waarbij het voor bedrijven dikwijls niet duidelijk is wanneer deze verplichtingen gelden, hoe ze eraan moeten voldoen en op welke wijze de handhaving zal plaatsvinden.
- Processen omtrent zowel aanbestedingen als (vrijwillig aangevraagde) subsidies gaan volgens ondernemers veelal gepaard met grote complexiteit en overmatig rigide eisen die niet aansluiten op de bedrijfsvoering of de processen van de MKB-bedrijven.
- De vergoedingssystemen voor bedrijven die als dienstverlener zijn aangesloten bij PRO’s zijn sterk verschillend in opzet, voorwaarden en berekeningswijze. Dit creëert volgens ondernemers onduidelijkheid over welke kosten worden vergoed, extra werklasten en een minder goed vergelijkbaar speelveld.
- Er is volgens ondernemers nog steeds sprake van een ongelijk speelveld ten opzichte van ultra-fast fashion, onder meer doordat toezicht en handhaving bij buiten de EU gevestigde partijen lastiger kan zijn en deze partijen daardoor in de praktijk minder regeldruk kunnen ervaren.

Ondernemers geven aan dat een verdere ontwikkeling van de circulaire textielverwerkingssector gebaat zou zijn bij een adressering van deze uitdagingen in beleid en regelgeving.

Overzicht wettelijke verplichtingen de textielrecycler

	Regeldruk			
	Structureel	Eenmalig	Incidenteel	Totaal
A. Werkgever	**€ 35.893**	**€ 12**	**€ 12.719**	**€ 48.624**
A-1 Gezondheid en veiligheid op het werk	**€ 7.079**	**€ -**	**€ 1.137**	**€ 8.216**
Het uitvoeren van een Risicoinventarisatie en -Evaluatie	€ -	€ -	€ 1.133	€ 1.133
Het meewerken aan inspecties van de Nederlandse Arbeidsinspectie	€ -	€ -	€ -	€ -
Het aanwijzen van een preventiemedewerker	€ -	€ -	€ -	€ -
Het voorlichten over en toezien op de te verrichten werkzaamheden	€ -	€ -	€ -	€ -
Het voeren van overleg over het arbobeleid	€ 2.000	€ -	€ -	€ 2.000
Het aansluiten bij een arbodienst en/of het inhuren van een bedrijfsarts	€ 2.959	€ -	€ -	€ 2.959
Het organiseren van bedrijfshulpverlening (BHV)	€ -	€ -	€ -	€ -
Het opstellen van een ziekteverzuimbeleid	€ -	€ -	€ -	€ -
Het zorgen voor Arbo-voorzieningen, zoals beschermingsmiddelen.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het zorgen voor een ergonomische inrichting van de werkplekken.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek.	€ 2.080	€ -	€ -	€ 2.080
Het laten keuren van arbeidsmiddelen.	€ 40	€ -	€ -	€ 40
Het hebben van een veiligheidsinformatieblad voor gevaarlijke stoffen	€ -	€ -	€ -	€ -
Het melden van arbeidsongevallen met personeel	€ -	€ -	€ -	€ -
Het bijhouden van een ongevallenregistratie	€ -	€ -	€ 4	€ 4
Maatregelen nemen om gehoorschade te voorkomen	€ -	€ -	€ -	€ -
De werkgever is verantwoordelijk voor het nemen van de juiste beheersmaatregelen voor een veilige en gezonde werkomgeving op basis van de arbeidshygienische strategie	€ -	€ -	€ -	€ -
A-2 Werktijden en sociale zekerheid	**€ 26.717**	**€ -**	**€ -**	**€ 26.717**
Het afdragen van premies aan de pensioenuitvoerder	€ 1.050	€ -	€ -	€ 1.050
Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden	€ 15.167	€ -	€ -	€ 15.167
Het maken van afspraken rondom zwangerschapsverlof en bijhouden van de administratie.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het hebben van een ziekteverzuimverzekering	€ 10.500	€ -	€ -	€ 10.500
Het schriftelijk vastleggen van de arbeidsovereenkomst	€ -	€ -	€ -	€ -
Het aansluiten bij een pensioenuitvoerder	€ -	€ -	€ -	€ -
A-3 Arbeidsbescherming en gelijke behandeling	**€ -**	**€ -**	**€ 10.522**	**€ 10.522**

Het bijhouden van de administratie rondom vakantie	€ -	€ -	€ -	€ -
Het inzetten van werknemers binnen de grenzen van de maximaal toegestane werktijden en minimale rusttijden.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het doorlopen van een ontslagprocedure bij ontslag met wederzijds goedvinden.	€ -	€ -	€ 499	€ 499
Het doorlopen van een ontslagprocedure via UWV of aangewezen commissie	€ -	€ -	€ 5.616	€ 5.616
Het doorlopen van een ontslagprocedure via de kantonrechter	€ -	€ -	€ -	€ -
Het betalen van een transitievergoeding voor een werknemer	€ -	€ -	€ 462	€ 462
Het bijhouden van het ziekteverzuim	€ -	€ -	€ -	€ -
Het begeleiden van niet-functionerende werknemers	€ -	€ -	€ -	€ -
Het meewerken aan de re-integratie van een werknemer	€ -	€ -	€ 3.744	€ 3.744
Het zorgen voor plekken voor arbeidsbeperkten	€ -	€ -	€ -	€ -
Het vergroten van het aantal vast arbeidscontracten	€ -	€ -	€ -	€ -
Het doorbetalen van het loon bij ziekte	€ -	€ -	€ 100	€ 100
Het aanvragen van betaald ouderschapsverlof voor een werknemer	€ -	€ -	€ 100	€ 100
A-4 Werkgever overig	**€ 2.098**	**€ 12**	**€ 1.061**	**€ 3.170**
Claimen loonkostenvoordelen voor oudere of arbeidsgehandicapte werknemers	€ -	€ -	€ 160	€ 160
Rapportageplicht werkgebonden personenmobiliteit	€ -	€ -	€ -	€ -
Premiedifferentiatie tijdelijke contracten (WAB)	€ -	€ -	€ -	€ -
Ketenaansprakelijkheid	€ -	€ -	€ -	€ -
Het indienen van aangifte loonbelasting, inclusief afdracht	€ -	€ -	€ -	€ -
Het betalen van loon aan een werknemer	€ -	€ -	€ -	€ -
Het betalen van vakantiebijslag aan een werknemer	€ -	€ -	€ -	€ -
Het (digitaal) verstrekken van een loonstrook aan een werknemer	€ -	€ -	€ -	€ -
Het verstrekken van een jaaropgaaf aan een werknemer	€ -	€ -	€ -	€ -
Het voeren van een loonadministratie	€ -	€ -	€ -	€ -
Het afdragen van premies aan het O&O-fonds	€ -	€ -	€ -	€ -
Het indienen van een aanmelding als werkgever	€ -	€ 12	€ -	€ 12
Het ter beschikking stellen van trainingen, opleidingen en cursussen	€ -	€ -	€ -	€ -
Het APK laten keuren van bedrijfswagens	€ 98	€ -	€ -	€ 98
Het inhuren van zzp'ers	€ -	€ -	€ -	€ -
Het meewerken aan loonbeslag	€ -	€ -	€ 20	€ 20
De administratie bijhouden van alles wat onder de werkkostenregeling (WKR) valt.	€ -	€ -	€ 631	€ 631
Het bieden van de gelegenheid tot medezeggenschap	€ 2.000	€ -	€ -	€ 2.000
Het aangeven of de arbeidsovereenkomst wordt voortgezet	€ -	€ -	€ 33	€ 33
Aanvragen tewerkstellingsvergunning voor werknemers van buiten EU/EER	€ -	€ -	€ 200	€ 200

Vaststellen identiteit werknemer	€ -	€ -	€ -	€ -
Opvragen en vastleggen werknemersgegevens bij indiensttreding (loonbelastingverklaring)	€ -	€ -	€ 17	€ 17
Het controleren of asielzoekers die werknemers worden beschikken over een W-document	€ -	€ -	€ -	€ -
Het voldoen aan de regels omtrent goed verhuurderschap bij het huisvesten van uitzend/arbeidsmigranten	€ -	€ -	€ -	€ -
B. Ondernemer	**€ 49.278**	**€ 20**	**€ 1.326**	**€ 50.623**
B-1 Belastingen en financiën	**€ 17.948**	**€ -**	**€ -**	**€ 17.948**
Het indienen van aangifte omzetbelasting, inclusief afdracht	€ 2.808	€ -	€ -	€ 2.808
Het indienen van aangifte winstbelasting, inclusief afdracht	€ -	€ -	€ -	€ -
Het opstellen van de jaarrekening	€ 15.120	€ -	€ -	€ 15.120
Het betalen van gemeentelijke belastingen	€ 20	€ -	€ -	€ 20
Het verkrijgen van controleverklaringen bij de jaarrekening	€ -	€ -	€ -	€ -
B-2 Bedrijfsvoering	**€ 31.330**	**€ 20**	**€ 1.326**	**€ 32.676**
Het informeren van betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens	€ -	€ -	€ 468	€ 468
Het meewerken aan uitvragen van het CBS	€ -	€ -	€ 234	€ 234
Het doorgeven van het aantal werkzame personen aan de KvK	€ 78	€ -	€ -	€ 78
Het verplicht inschrijven in het handelsregister	€ -	€ 20	€ -	€ 20
Het aantonen van de naleving van de privacyregels	€ -	€ -	€ -	€ -
Het melden van een datalek aan de Autoriteit Persoonsgegevens	€ -	€ -	€ -	€ -
Kennisname van nieuwe wet- en regelgeving	€ 29.952	€ -	€ -	€ 29.952
Keuringen van installaties	€ 1.300	€ -	€ -	€ 1.300
Het melden van een datalek aan de betrokkene	€ -	€ -	€ -	€ -
Het inschrijven van uiteindelijk belanghebbenden in het UBO-register	€ -	€ -	€ 624	€ 624
Het hebben van een functionaris voor gegevensbescherming	€ -	€ -	€ -	€ -
B-3 Ondernemer, overig	**€ -**	**€ -**	**€ -**	**€ -**
Het aanvragen van een licentie bij een CBO, inclusief afdracht	€ -	€ -	€ -	€ -
Het naleven van algemene eisen aan het gebouw	€ -	€ -	€ -	€ -
Het opstellen van een jaarverslag of een bestuursverslag	€ -	€ -	€ -	€ -
Het aanvragen van een energielabel	€ -	€ -	€ -	€ -
Het doen van een gebruiksmelding of het aanvragen van een vergunning voor brandveilig gebruik.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het uitvoeren van energiebesparende maatregelen en rapporteren hierover	€ -	€ -	€ -	€ -
C. Sectorspecifiek	**€ 42.989**	**€ -**	**€ 168.488**	**€ 211.477**
C-1 Omgevingsverplichtingen	**€ -**	**€ -**	**€ -**	**€ -**
Het nemen van energiebesparende maatregelen van de Erkende Maatregelenlijst	€ -	€ -	€ -	€ -
Het meewerken aan milieu-inspecties van de omgevingsdienst	€ -	€ -	€ -	€ -

C-2 Brandveiligheid	**€ 656**	**€ -**	**€ 20**	**€ 676**
Het ontvangen en begeleiden van de brandweer en het beantwoorden van hun vragen over de brandveiligheid en het gebruik van het gebouw	€ -	€ -	€ 20	€ 20
Het laten onderhouden en keuren van blusmiddelen	€ 478	€ -	€ -	€ 478
Het laten controleren en onderhouden van de noodinstallaties	€ 178	€ -	€ -	€ 178
C-3 Sectorspecifiek, overig	**€ 42.333**	**€ -**	**€ 168.468**	**€ 210.801**
Het beperken van emissies	€ -	€ -	€ -	€ -
Het indienen van een kennisgeving over gevaarlijke stoffen	€ -	€ -	€ -	€ -
Het vervoeren van gevaarlijke stoffen (nationaal en internationaal)	€ -	€ -	€ -	€ -
Het melden van een onveilig non-food product bij de NVWA	€ -	€ -	€ -	€ -
Het bijhouden van geautomatiseerd werk.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het aanvragen van een omgevingsvergunning	€ -	€ -	€ 4.120	€ 4.120
Het aanvragen van een parkeervergunning of -ontheffing	€ -	€ -	€ -	€ -
Het borgen dat alle afvalhandelingen (ontstaan, opslag, sortering, inzameling, transport, behandeling en handel) zó worden uitgevoerd dat geen gevaar ontstaat voor de menselijke gezondheid en geen milieuschade optreedt, en dat je – zodra je weet of redelijkerwijs kunt weten dat nadelige milieugevolgen (kunnen) ontstaan – alle redelijkerwijs te vergen maatregelen neemt of nalaat om die gevolgen zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het borgen dat afvalstoffen alleen door jouzelf als producent worden behandeld als je daarvoor bevoegd bent, óf uitsluitend worden overgedragen aan toegestane/geschikte ketenpartijen, zodat de verdere behandeling plaatsvindt conform de eisen voor afvalbeheer (incl. passende behandeling/“appropriate treatment installation” waar relevant).	€ 997	€ -	€ -	€ 997
Het borgen van volledige ketentraceerbaarheid en ‘paperwork’ bij overdracht en transport van bedrijfs-/gevaarlijke afvalstoffen (incl. registreren en 5 jaar bewaren van afgiftegegevens; verstrekken/ontvangen van omschrijving + begeleidingsbrief; vervoerder heeft begeleidingsbrief bij zich en draagt die over; en waar van toepassing een chronologisch (gevaarlijk-afval)register beschikbaar stellen aan bevoegde autoriteiten).	€ 5.200	€ -	€ -	€ 5.200
Het naleven van extra regels bij gevaarlijk afval, zoals gecontroleerd beheer met traceerbaarheid, geen mengen/verdunnen (behalve waar expliciet toegestaan), juiste verpakking/etikettering + identificatie bij overdracht.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het borgen dat afvalstromen die gescheiden worden afgegeven (bij aangewezen categorieën) ook afzonderlijk worden ingezameld, tenzij een vergunning expliciet anders bepaalt.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het financieren en doorgaans ook organiseren van afvalbeheer van de eigen producten van producenten	€ -	€ -	€ -	€ -
Het vóór het op de EU-markt brengen borgen dat een correcte Declaration of Performance (DoP), of kwaliteitsverklaring, wordt opgesteld en beschikbaar wordt gesteld aan afnemers. De technische documentatie hiervoor moet 10 jaar worden bewaard.	€ -	€ -	€ -	€ -

Het vóór marktintroductie aanbrengen van een CE-markering.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het inrichten van een risico-gebaseerd due diligence-systeem en het nemen van passende maatregelen ter preventie en mitigering.	€ 7.488	€ -	€ -	€ 7.488
Het opnemen van een duurzaamheidsrapport in het bestuursverslag, inclusief relevante value-chain informatie.	€ 3.900	€ -	€ -	€ 3.900
Het controleren van textielstromen op de aanwezigheid van verboden of beperkte stoffen. En het voorkomen dat textielproducten of textielafval met verboden of te hoog geconcentreerde persistente organische verontreinigde stoffen (POP's) opnieuw op de markt worden gebracht of in de kringloop worden gehouden.	€ 19.949	€ -	€ -	€ 19.949
Registratie- en rapportageverplichtingen voor dienstverleners ten behoeve van de UPV-verantwoording van PRO's	€ -	€ -	€ 99.840	€ 99.840
Het bijhouden en aanleveren van gegevens over de hoeveelheid en het type textielproducten die in Nederland in de handel zijn gebracht.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het voeren van een administratie en het periodiek verantwoorden van de uitvoering van de UPV-verplichtingen, inclusief het kunnen onderbouwen en verifiëren van aangeleverde gegevens.	€ -	€ -	€ -	€ -
Het correct etiketteren en/of aanduiden van de (vezel)samenstelling van textielproducten	€ -	€ -	€ -	€ -
Het naleven van de regels voor grensoverschrijdend vervoer van afgedankt textiel.	€ 4.800	€ -	€ -	€ 4.800
Het uitzoeken van de relaties tussen UBO's in het kader van subsidieaanvragen[28]	€ -	€ -	€ 468	€ 468
Verplichtingen die samenhangen met de aanvraag en verantwoording van (vrijwillig aangevraagde) subsidies in het kader van duurzaamheid.[29]	€ -	€ -	€ 64.040	€ 64.040

[28] Dit geldt met name voor het innovatiekrediet, aangezien RVO voor veel andere regelingen de relaties zelf kan controleren.

[29] Hierbij moet worden opgemerkt dat subsidieregelingen onderling verschillen en dat ook de bijbehorende verplichtingen en ervaren regeldruk per regeling kunnen variëren. In dit onderzoek zijn geen specifieke subsidieregelingen besproken. De opmerkingen van respondenten hebben betrekking op subsidieregelingen in algemene zin.

Samen werken aan maatschappelijke vooruitgang

Het vooruitstrevende team van Sira Consulting bestaat uit een diversiteit van gekwalificeerde adviseurs met hooggespecialiseerde sectorkennis en procesmatige deskundigheid.

In nauwe samenwerking met onze opdrachtgevers bereiden we politiek-bestuurlijke besluitvorming en de implementatie hiervan in de praktijk voor.

Gedurende projecten vertalen we complexe beleidsvraagstukken naar concrete oplossingen, door middel van onafhankelijk kwantitatief en kwalitatief onderzoek. Daarnaast ondersteunen, adviseren en evalueren wij bij het optimaliseren van de uitvoering en de implementatie van beleid op een efficiënte en effectieve manier in de praktijk.

Met robuust sociaalwetenschappelijk en bedrijfseconomisch onderzoek dragen we zo bij aan slimmere overheidsprocessen, betere dienstverlening en lagere kosten.

Vanuit deze samenwerking met onze opdrachtgevers en stakeholders streven we onze missie na: werken aan maatschappelijke vooruitgang, een bijdrage leveren aan het realiseren van een gunstig economisch klimaat, het bevorderen van burgerparticipatie en goed openbaar bestuur.

Sira Consulting

Vandaag. Voor de overheid van morgen.

Herculesplein 88
3584 AA Utrecht

KvK nr. 30182559
+31 (0)30 602 49 00

info@siraconsulting.nl
www.siraconsulting.nl